

Vlaams
Parlement

vergadering **C128**
zittingsjaar 2017-2018

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening,
Energie en Dierenwelzijn

van 6 februari 2018

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Axel Ronse aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de oprichting van de Omgevingsraad – 974 (2017-2018)	3
VRAAG OM UITLEG van Grete Remen aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de Nederlandse sensibiliseringscampagne Bewust Bezorgd en de mogelijke navolging in Vlaanderen – 984 (2017-2018)	4
VRAAG OM UITLEG van Bart Nevens aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de impact van de meest recente uitbreidingsscenario's van Brussels Airport Company – 993 (2017-2018)	8
VRAAG OM UITLEG van Axel Ronse aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over het niet toekennen van de omgevingsvergunning voor de bouw van het Eurostadion – 999 (2017-2018)	
VRAAG OM UITLEG van Katia Segers aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over het niet toekennen van de omgevingsvergunning voor de bouw van het Eurostadion – 1000 (2017-2018)	
VRAAG OM UITLEG van Stefaan Sintobin aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over het niet toekennen van de omgevingsvergunning voor de bouw van het Eurostadion – 1008 (2017-2018)	14
VRAAG OM UITLEG van Lydia Peeters aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de werking van het Omgevingsloket – 1003 (2017-2018)	20
VRAAG OM UITLEG van Gwenny De Vroe aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de nieuwe Boswijzer 2.0 – 1012 (2017-2018)	27
VRAAG OM UITLEG van Hermes Sanctorum-Vandevoorde aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de regelgeving voor inrichtingen waar honden worden gekweekt en verhandeld – 1013 (2017-2018)	30
VRAAG OM UITLEG van Stefaan Sintobin aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de bezorgdheden van de grootste landbouworganisatie met betrekking tot de schade, veroorzaakt door de groeiende populatie everzwijnen in Vlaanderen – 1015 (2017-2018)	34

VRAAG OM UITLEG van Axel Ronse aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de oprichting van de Omgevingsraad – 974 (2017-2018)

Voorzitter: mevrouw Tinne Rombouts

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

Axel Ronse (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, de Omgevingsraad hangt vast aan de omgevingsvergunning. Oorspronkelijk was die gepland op 1 januari 2018, aansluitend op de start van het Departement Omgeving, en bij beëindiging van de vierjarige termijn van de zittende raadsleden in de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (Minaraad). De nodige decreetswijzigingen zijn door u, dacht ik, nog niet aan de regering voorgelegd.

Minister, zal de op te richten adviesraad eerder focussen op de lange termijn, bijvoorbeeld de Europese agenda, of op de besluitvorming van de Vlaamse Regering of op beide?

Zal dit impact hebben op andere raden zoals de Strategische Adviesraad voor Landbouw en Visserij (SALV), die voornamelijk focust op open ruimte en landbouw, de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV), die vooral focust op energie, en de Woonraad, die eerder focust op ruimtelijke ordening?

Misschien hebt u ook al nagedacht over de samenstelling van die Omgevingsraad. Hoe zal de verhouding 'middenveld' en 'experten' eruitzien? Zullen uitsluitend experts zetelen? Op welke manier verhouden de vertegenwoordigers/experten van diverse domeinen – natuur, ruimtelijke ordening, wonen – zich in de nieuwe samenstelling? Hoe zult u ervoor zorgen dat vertegenwoordigers en experts van domeinen zoals jeugd, cultuur of toerisme ook een stem krijgen in de Omgevingsraad? Krijgen lokale besturen een stem in de Omgevingsraad via de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG)? Hoe kijkt u naar de rol van nieuwe organisaties rond Cleantech of Maatschappelijk Verantwoord Ondernemen (MVO) in de nieuwe Omgevingsraad? Welke timing stelt u voorop?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Collega's, door het Bestuursdecreet worden wijzigingen doorgevoerd. De krachtlijnen van het SAR-decreet (strategische adviesraad) blijven overeind, onder andere 'de brede opdracht van de strategische adviesraden'. Een strategische adviesraad hoort de maatschappelijke ontwikkelingen te volgen en te interpreteren, en hoort uit eigen beweging of op verzoek advies uit te brengen over beleidsvoornemens, beleidsplannen en in voorbereiding zijnde regelgeving op mondiaal en Europees niveau. Om maatschappelijke ontwikkelingen te kunnen opvolgen en interpreteren, is inzicht in de langetermijntrends met betrekking tot omgevingsaangelegenheden nodig. Dit inzicht is niet alleen nuttig bij de advisering van kortetermijninitiatieven, maar ook bijvoorbeeld bij de advisering van de Vlaamse Klimaatvisie 2050, het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen en het Klimaat- en Energieplan.

Het lijkt me ook evident, aangezien het omgevingsbeleid sterk vorm krijgt vanuit de Europese agenda, dat de toekomstige Omgevingsraad ook de Europese agenda proactief opvolgt.

De samenwerking tussen de Minaraad, de Strategische Adviesraad Ruimtelijke Ordening - Onroerend Erfgoed (SARO), de SERV en de SALV is uitstekend. Het is belangrijk om deze samenwerking en complementariteit in de Omgevingsraad te bestendigen.

De Omgevingsraad zal zich inlaten met het omgevingsbeleid. De complementaire opdrachten zijn duidelijk. De Woonraad adviseert over het woonbeleid, de huisvesting. De SERV heeft, naast zijn algemene opdrachten, ook als specifieke opdracht te adviseren over de sociaal-economische dimensie van het energiebeleid. De samenwerkingsrelatie met de SALV, die zich buigt over het landbouwbeleid, is van een andere aard, omdat deze materie niet is omschreven als omgevingsthema. Naast deze strategische adviesraden is er ook de Raad voor het Dierenwelzijn, die eveneens aan het omgevingsdomein is verbonden.

Ik kan niet vooruitlopen op en geen voorafname doen van hoe de Omgevingsraad zal werken en van wat de samenstelling zal zijn en van wat er in het voorontwerp van decreet zal staan. We zijn nog volop in bespreking. Wel is het mijn bedoeling om nog in het voorjaar een dergelijk voorontwerp voor principiële goedkeuring op de Vlaamse Regering te agenderen. Ik zal u dus nog even op uw honger moeten laten zitten, maar ik hoop snel om met de resultaten van die bespreking en van het politiek overleg hier van gedachten te kunnen wisselen.

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

Axel Ronse (N-VA): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik denk dat het goed is dat het ontwerp in de maak is en dat er nog in het voorjaar zal worden geland. Het is belangrijk dat er een goede raad is en dat het omgevingsdenken op dat niveau wordt meegenomen.

Ik heb wel begrepen dat de bestaande raden, zoals de SERV, hun rol op die terreinen zullen blijven spelen. Op zich is dat niet slecht, denk ik, maar het is wel belangrijk dat het omgevingsdenken en de Omgevingsraad op een transversale manier worden uitgewerkt. Het is beter dat het parlementair debat volgt op het moment dat u zult landen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Grete Remen aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de Nederlandse sensibiliseringscampagne Bewust Bezorgd en de mogelijke navolging in Vlaanderen – 984 (2017-2018)

Voorzitter: mevrouw Tinne Rombouts

De voorzitter: Mevrouw Remen heeft het woord.

Grete Remen (N-VA): De Nederlandse e-commercevereniging Thuiswinkel.org lanceerde eind vorige maand op de Webwinkel Vakdagen een sensibiliseringsactie met als doel om e-commerce duurzaam te maken en de CO₂-uistoot tegen 2025 te halveren. De campagne krijgt de naam Bewust Bezorgd. Men wil hierbij de consument en de webshops bewust maken van de ecologische impact en de milieuvervuiling die het versturen van pakketjes met zich meebrengt. Daarvoor is een eenvoudige onlinetool ontwikkeld, een soort van rekenmodel.

Het systeem berekent hoe vervuילend het versturen van een pakje is op basis van enkele relevante factoren zoals het volume van het aantal verzonden pakketten, het aantal afgelegde kilometers, het specifieke voertuig, de vulgraad van de bestelwagen en de afleveroptie. Met deze tool, die ik ook zelf heb uitgetest – hij is heel makkelijk en handig –, zou de consument zelf kunnen berekenen hoeveel CO₂ wordt uitgestoten als direct gevolg van een bestelling. 'Same day delivery', vandaag de norm voor veel consumenten, is in geen enkel geval duurzaam. Er is momenteel ook geen enkele incentive om leveringen te bundelen, maar door een ander bezorgtijdstip te kiezen kan de shopper de CO₂-uistoot wel terugdringen.

Het rekenmodel is ontwikkeld in samenwerking met de logistieke sector en de grote internetspelers zoals bol.com, Coolblue. Ook PostNL, DHL en andere werden daarbij betrokken. De tool zou later op de website van de verschillende webshops worden geïntegreerd.

Dit initiatief komt niets te vroeg. In 2017 steeg het aantal bestelwagens op onze wegen nog maar eens. Ons land kende vorig jaar een stijging van het aantal bestelwagens van maar liefst 12,1 procent. Dat zijn 76.397 extra bestelwagens. In slechts vijf Europese landen werd er meer verkocht, zo bleek uit een rapport van de Europese constructeurskoepel. Daarbij mogen we ook niet vergeten dat veel Nederlandse bestelwagens Vlaanderen doorkruisen om al die pakjes te leveren.

Minister, ik heb een aantal vragen over dit initiatief.

Wat is uw visie op dit initiatief Bewust Bezorgd van Thuiswinkel.org?

Ziet u een mogelijkheid om samen met BeCommerce, de logistieke sector van de pakjes, en de retailsector, waaronder ook grote buitenlandse webshops, een dergelijk initiatief in Vlaanderen te lanceren om zo de CO₂-uitstoot in Vlaanderen te verminderen? Indien niet, waarom niet?

Zult u hiervoor samenwerken met de ministers Weyts en Muyters?

Acht u bij de lancering van een soortgelijk systeem in Vlaanderen de doelstelling haalbaar om de CO₂-uitstoot gelinkt aan het logistieke aspect van e-commerce te halveren tegen 2025? Welke doelstellingen ambieert u?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Ik vind Bewust Bezorgd een zeer mooi initiatief. Het klopt dat we ook in Vlaanderen steeds meer bestelwagens zien. Elk initiatief dat bijdraagt tot een vermindering van de CO₂-emissies kan ik alleen maar toejuichen.

In Nederland kwam het initiatief van de sector zelf. Het is de sectororganisatie die het initiatief op poten heeft gezet. Ik ben ervan overtuigd dat ook in Vlaanderen de uitrol het best vanuit de sector wordt geïnitieerd om een nog grotere impact te hebben. Wanneer het initiatief van onderuit groeit, heeft men vanaf het begin meer partners mee.

Als de sector initiatieven neemt om Bewust Bezorgd ook in Vlaanderen uit te rollen, zal ik daar zeker mijn medewerking aan verlenen vanuit de doelstelling om de CO₂-emissies te verminderen vanuit Mobiliteit.

Het in Vlaanderen gevoerde onderzoek, onder andere door het Vlaams Instituut voor de Logistiek (VIL), maakt duidelijk dat er een enorme maatschappelijke kost verbonden is aan e-commerce en dat thuisleveringen hierbij een aandachtspunt vormen. Ook werden er vanuit eerder onderzoek oplossingsrichtingen geformuleerd die samen met de stakeholders nog verder moeten worden vertaald. Het gaat dan over sensibiliseren, bestuderen van optimale afleverlocaties, milieuvriendelijke voertuigen enzovoort.

De problematiek van e-commerce en de grote milieu-impact van goederenvervoer worden als belangrijke uitdagingen aangeduid in het Vlaams beleidskader inzake duurzame stedelijke logistiek van het departement Mobiliteit en Openbare Werken (MOW) van minister Weyts.

Concrete maatregelen worden in dat kader nog niet naar voren geschoven en moeten tot stand komen in dialoog met de stakeholders. Vanuit mijn

bevoegdheid werk ik heel sterk binnen het witboek Beleidsplan Ruimte Vlaanderen (BRV). Ik hoop in het voorjaar het definitieve BRV goedgekeurd te krijgen. Daar staan belangrijke aspecten in over die knooppunten en de logistiek.

De problematiek van e-commerce overstijgt het stedelijke niveau. Zeker in meer afgelegen gebieden worden pakjesbezorgers vaak geconfronteerd met een lage densiteit, waardoor de kost en milieulast per pakje dubbel tot viermaal zo hoog liggen als in de stad. Hier kan samenwerking tussen koerierdiensten door het bundelen van goederenstromen een oplossing zijn. Ook daar heeft het departement MOW een studie gemaakt 'Roadmap voor de vermindering van klimaat- en luchtmissies van vrachtvervoer'.

Uiteraard worden initiatieven ter zake best in overleg met en tussen de betrokken ministers uitgewerkt. Zoals ik daarnet zei, zijn er binnen Mobiliteit al een aantal studies uitgevoerd.

Of met dergelijke initiatieven een halvering van de uitstoot mogelijk is, is op dit moment moeilijk te zeggen. Het aandeel van e-commerce is daarvoor nog veel te weinig in kaart gebracht. Maar met behulp van de studie 'Roadmap voor vermindering van klimaat- en luchtmissies van vrachtvervoer' worden wel ambities daartoe uitgewerkt. Er zullen echter geen specifieke doelstellingen uitsluitend voor e-commerce worden geformuleerd. Dat zal algemeen zijn voor Mobiliteit.

We werken momenteel aan een nieuw Vlaams Klimaatbeleidsplan. In functie daarvan is de minister van Mobiliteit en Openbare Werken gevraagd voldoende nieuwe maatregelen te nemen en doelstellingen te formuleren die in het Vlaams Klimaatbeleidsplan kunnen worden opgenomen. Ik kijk zeer sterk uit naar de voorstellen die vanuit dat beleidsdomein zullen worden geformuleerd.

De voorzitter: Mevrouw Remen heeft het woord.

Grete Remen (N-VA): Minister, ik ben verheugd dat al goede maatregelen worden genomen, maar het is vijf voor twaalf. Ik ben tevreden dat ik deze problematiek nogmaals in deze commissie kan aankaarten en onder de aandacht brengen.

Wat de milieukost en maatschappelijke kost van de e-commerce en de vervuiling betreft, heb u naar verschillende onderzoekers verwezen. Eind vorig jaar heeft de Universiteit Antwerpen berekend dat e-commerce 45.000 euro per dag kost. Het gaat vooral om de files en de vervuiling. We nemen dit dan ook geen dag te vroeg onder de loep. Volgens u kost het 30 eurocent om een pakje af te leveren. Op het platteland kan dat oplopen tot 1 euro. Dat lijkt niet veel, maar in België worden dagelijks 150.000 pakjes afgeleverd. Het gaat om een hele som geld. Wat de maatschappelijke kost en de milieuvervuiling betreft, praten we dan nog niet over de gemiste leveringen. Het onderzoek heeft uitgewezen dat het in 40 procent van de gevallen om gemiste leveringen gaat. Verder zijn daar 50 procent aan retourzendingen nog niet bijgeteld. Zoals al vermeld, gaat het 430.000 bestelbusjes die slechts voor 38 procent zijn gevuld.

De incentive om met het oog op de consument samen aan te kopen, moeten we nog eens extra benadrukken. Dat is belangrijk. Nu is het allemaal gratis. Het kost de consument rechtstreeks niets, maar onrechtstreeks kost het wel geld. De hele maatschappij heeft hier op termijn last van.

U hebt tevens het 'E-green'-project van het Vlaams Instituut voor de Logistiek (VIL) aangehaald. Dat is een goed initiatief. Het VIL heeft berekend dat de ecologische voetafdruk van de pakjesleveringen aan huis zeer groot is.

Er is recent ook een onderzoek geweest van Ernst & Young (EY) in Nederland. EY heeft de duurzaamheid van de e-commerce in Nederland onderzocht. De focus

lag op de 'last mile delivery'. Een drop-off point is het duurzaamst. De pakketjes worden naar een centrale locatie gebracht en vervolgens wordt een fietskoerier op pad gestuurd om ze naar de consumenten te brengen. Dat is een goed initiatief dat we kunnen overnemen.

De verpakkingen in de online handel kunnen ook duurzamer. We kunnen extra inzetten op de wijze waarop wordt verpakt. De verpakgingsproducten zijn ontworpen voor winkelrekken. Die verpakkingen zijn eigenlijk te ruim. Het karton valt te recyclen, maar de opvulmateriaal heeft een negatief effect. In Nederland wordt gewerkt met herbruikbare verpakkingen. Er zijn al firma's die hun klanten een kortingscode geven indien ze de verpakkingen retourneren of teruggeven.

Minister, we hebben nog veel duurzame verbeterpunten nodig voor de online handel. We moeten die punten ook toepassen. Ik heb nog een korte bijkomende vraag. Aan welke duurzame oplossingen in verband met e-commerce, zoals verbeteringen van de 'last mile delivery' of milieubewuste verpakkingen, werkt u momenteel? Indien u hiermee nog niet bent gestart, welke acties kunt u in dit verband plannen? Met welke partners zult u hiervoor samenwerken?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mevrouw Remen, u haalt dit debat terecht aan, maar volgens mij moeten we het naar alle consumptie opentrekken. Indien we enkel een vorm van consumptie, namelijk de e-commerce, zouden viseren en hiervoor maatregelen zouden nemen, zouden we volgens mij fout bezig zijn. Dit geldt evenzeer voor de wijze waarop verpakkingen in andere winkels, zoals supermarkten, worden aangeboden. Het gaat om de wijze waarop wij onze consumptiegoederen halen. Het is een terecht debat, maar het moet ruimer worden gevoerd. Indien we aan een product dat we kopen een ecologische voetafdruk verbinden, moeten we dat voor alles doen en moeten we de consument een logische keuze laten maken.

Op zich is productnormering onze bevoegdheid niet. We kunnen natuurlijk naar de verpakkingen kijken. In het najaar moeten er nieuwe erkenning van Fost Plus komen. Een van de zaken die hierbij zullen worden versterkt, is de duurzaamheid van de verpakkingen. De verpakkingen moeten opnieuw kunnen worden gebruikt. We weten dat we de verpakkingen die we in supermarkten kopen, mogen terugbrengen naar de supermarkt. Dat is nu al het geval. We hebben hierover een heel debat gevoerd in het Vlaams Parlement. Dat bestaat al. We moeten dergelijke zaken doortrekken naar de e-commerce.

U hebt me gevraagd welke initiatieven nog zijn genomen. Mijn voorstel ligt nog steeds op tafel om het gebruik van plastic bij aankopen zo veel mogelijk te verbieden. Ik nodig u uit om dat voorstel vanuit uw partij mee te ondersteunen. Dit moet in Vlaanderen dringend worden verboden. In Brussel en in Wallonië is het al verboden.

Wat de ecologische voetafdruk van de transportkosten betreft, lijkt het me goed samen met de minister van Mobiliteit na te gaan hoe we dit kunnen versterken. Ook in dit verband denk ik dat we tal van andere zaken goed moeten bekijken. Het klopt dat het over en weer rijden van pakjes een grotere ecologische voetafdruk heeft voor mensen die ver van de kern wonen. Dat geldt evenzeer voor het water dat wordt gezuiverd, de kabel die naar de woning loopt, de vuilniswagen die langskomt of de post die thuis wordt bezorgd. De keuze waar iemand woont, heeft een impact op de grootte van de ecologische voetafdruk.

Om die reden hebben we in het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen (BRV) de idee opgevat te stoppen met zo versnipperd en verspreid te bouwen. We moeten hier slimmer mee omgaan, want dat zal ons leefmilieu veel meer ten goede komen.

De voorzitter: Mevrouw Remen heeft het woord.

Grete Remen (N-VA): Minister, ik wil nog een oproep lanceren. We zouden de consumenten moeten kunnen aansporen of sensibiliseren om lokaal te kopen en om na te denken over online bestellingen. Als ze ook eens hun inkopen bij de lokale handelaar zouden doen, zou dat onze ecologische voetafdruk zeker minder grote maken.

Daarmee doen we ook weer een goede bijdrage aan CO₂-vermindering, milieu en aan onze lokale economie.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Bart Nevens aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de impact van de meest recente uitbreidingsscenario's van Brussels Airport Company – 993 (2017-2018)

Voorzitter: mevrouw Tinne Rombouts

De voorzitter: De heer Nevens heeft het woord.

Bart Nevens (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, Brussels Airport Company wil uitbreiden en mikt op 40 miljoen passagiers in 2040 in Zaventem. Nu zijn er dat ongeveer 23 miljoen. Naast twee nieuwe terminals, een zuidelijke ontsluiting dwars doorheen de weinige open ruimte in de streek en nieuwe bedrijven- en recreatiezones wil de luchthavenuitbater ook een verlenging van de taxibaan of startbaan 25L.

Minister, de concrete plannen zoals vorige week voorgesteld door de luchthavenuitbater eisen onmiskenbaar een deel van de open ruimte op en lijken vanuit die optiek uw plannen om die open ruimte te vrijwaren te doorkruisen. Ik heb dan ook de volgende vragen voor u.

In een van haar voorstellen stelt Brussels Airport Company een aarden wal van 4 kilometer lang en 18 meter hoog voor. Past dit binnen het huidige ruimtelijke kader? Hoe zult u erop toezien dat de leefkwaliteit en de volksgezondheid van de omwonenden gevrijwaard blijft?

In welke mate vallen een bijna-verdubbeling van het aantal passagiers op de luchthaven en het daarbij horende autoverkeer en bovenal de binnen het 'emissions trading scheme' (ETS) te kaderen 315.000 vluchten die de Vlaamse Rand volgens de prognoses van Brussels Airport Company te verwerken zal krijgen, te rijmen met de Vlaamse en Europese klimaatdoelstellingen?

Volgens de webstek van Brussels Airport Company BAC wil "de luchthaven (...) met de bevoegde gewestelijke en gemeentelijke instanties samenwerken aan een actief ruimtelijkeorderingsbeleid over bijkomende woningen in de zones die de meeste geluidshinder ondervinden". Kunt u een stand van zaken geven van deze samenwerking in het kader van het uitbreidingsplan?

Volgens natuurbewegingen zou de uitbreiding zoals voorgesteld het einde betekenen voor de natuurgebieden Silsombos en Torfbroek, beide gebieden die vanwege hun rijke fauna en flora beschermd zijn door de Europese Habitatrichtlijn. Kunt u deze stelling bevestigen? Indien die stelling correct is, in welke mate ondergraaft dit dan de uitbreidingsplannen van de luchthavenbeheerder?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Collega Nevens, voor alle duidelijkheid, tot op dit moment zijn wij vanuit Vlaanderen nog niet betrokken bij de voorgestelde

uitbreidingsplannen richting 2040. Het is een toelichting, een visie die Brussels Airport Company zelf heeft uitgewerkt over hoe zij de toekomst zien. Er is geen enkele aanvraag tot vergunning, er is geen enkel concreet plan voorgelegd in Vlaanderen, laat staan besproken met Vlaanderen. Momenteel doen zij een ronde van de verschillende stakeholders.

De plannen, als die er zouden zijn, moeten uiteraard passen binnen het huidige planologische kader. Als dat niet zo is, kan er ook geen sprake zijn van een vergunning, tenzij er een nieuw planningsinitiatief zou worden genomen. Als er een opmaak zou zijn van een nieuw plan, dan zou er ook een nieuwe milieueffect-rapportage (m.e.r.) moeten gebeuren. Dan zullen ook alle alternatieven moeten worden bekeken en zal er moeten worden opgeleid waar er welke milieu-impact is. Op basis daarvan zouden dan beslissingen worden genomen. Bij die m.e.r. wordt natuurlijk ook de leefkwaliteit en de volksgezondheid van de omwonenden meegenomen als een van de belangrijke randvoorwaarden op basis waarvan eventueel, als dit zo zou zijn, zou moeten worden beslist. Ook de ruimtelijke en de landschappelijke inpassing zijn zaken die moeten worden meegenomen.

Een eventuele verdubbeling van het aantal passagiers op de luchthaven en wat daarbij komt kijken aan autoverkeer en aantal vluchten, maakt eveneens deel uit van een dergelijk onderzoek als dat zou moeten plaatsvinden. Het is zo dat er een duidelijke tendens is dat het aantal vluchten niet exponentieel zal toenemen omdat volgens onze diensten de recente vliegtuigen steeds groter worden en dus per vlucht meer passagiers vervoeren. Op dit moment worden een aantal maatregelen uitgewerkt door mijn collega bevoegd voor de mobiliteit om ook de toegankelijkheid van de luchthaven te verbeteren. Brabantnet zou daar bijvoorbeeld toe moeten bijdragen.

Wat de impact van het bijkomende autoverkeer op de Vlaamse en Europese klimaatdoelstellingen betreft, kan ik u geen antwoord geven omdat er geen concreet dossier is ingediend, collega Nevens. Ik wil ook eens herhalen, wat ik altijd ook in andere dossiers heel consequent heb gezegd, dat ik niet op voorhand een uitspraak kan doen. Ten eerste is er nog niets ingediend. Ik zou in het lichtledige uitspraken doen. Ten tweede, stel dat er iets zou worden ingediend op termijn, dan ga ik daar ook geen losse verklaringen over afleggen omdat ik in dezen eventueel kan worden gevat om vergunningen te verlenen. Het is belangrijk dat ik mij daarin neutraal opstel. Als er eventueel een dossier zou komen, moet ik dat op een objectieve manier kunnen beoordelen. Vraagt men binnen de gekende plannen een vergunning, dan zal die vergunning natuurlijk worden bekeken volgens de aanvraag die er is. Is het zo dat er nieuwe plannen moeten worden opgemaakt, dan wordt het een heel dossier en moet een heel traject worden doorlopen, waarbij er inspraak is, waar alle milieueffecten, ook de impact op de gezondheid en de omgeving, zullen moeten worden bekeken. Daar zal zeker vanuit Vlaanderen voldoende op kunnen worden gelet en mee in gestuurd worden.

De voorzitter: De heer Nevens heeft het woord.

Bart Nevens (N-VA): Minister, dank u wel voor uw antwoord. Het stelt mij gerust dat u zegt dat een aantal processen moeten worden bewaakt en dat u dat als minister van Omgeving zult doen.

Ik hoor vanuit de omwonenden en de lokale besturen dat er weinig vertrouwen is in de processen rond leefmilieu.

De MER-rapportage is in het verleden altijd uitgedraaid op een ontheffing van het MER-rapport. Bij het minste wat de luchthaven deed inzake uitbreiding of vernieuwing, probeerden zij altijd de MER-rapportage te omzeilen en een ontheffing aan te vragen. Daardoor hebben de omwonenden geen vertrouwen meer

in de processen die vandaag hun leef- en luchtkwaliteit moeten bewaken. Minister, ik hoop dat u er streng op toeziet dat de nodige aandacht wordt besteed aan het correct gebruik van de planologische voorwaarden die nodig zijn om een dergelijke uitbreiding te doen.

Het zou toch moeten kunnen dat u vandaag al kunt zeggen dat een 18 meter hoge aarden wal in een open gebied toch geen oplossing kan zijn, zowel inzake ruimtelijke ordening als inzake het doel dat BAC vooruitschuift om de geluidshinder voor de omwonenden te beperken. Elke landschapsarchitect moet toch weten dat een aarden wal van 18 meter hoog in een open, agrarisch gebied als een tang op een varken past.

Minister, voor de rest moeten we wachten tot de plannen concreet zijn. Door die visie nu naar voren te schuiven, zijn er natuurlijk heel veel mensen ongerust over hun toekomst en die van hun omgeving, van hun woningen en de manier waarop ze als individu worden geconfronteerd met de visie van BAC. U weet dat het een knelpunt is dat BAC vandaag een oplossing zoekt om niet over Brussel te moeten vliegen omdat Brussel geluidsnormen heeft en Vlaanderen niet. Is dat dossier nog altijd geblokkeerd? Is er een mogelijkheid om niet te kiezen voor de uitbreiding, maar om te zorgen dat die vliegtuigen, zoals ze in het verleden hebben gevlogen, boven Brussel vliegen, zodat uitbater BAC geen investeringen moet doen om te vermijden dat de luchtvaartmaatschappijen boven Brussel komen en boetes moeten betalen?

De voorzitter: Collega Nevens, op het eerste deel van uw reactie wil ik meedelen dat u in de commissie niet aan de minister kunt vragen om uitspraken te doen over individuele elementen uit een eventuele vergunningsaanvraag. De minister kan niet verantwoordelijk worden gesteld voor uitspraken van aanvragers.

Uw vraag om uitleg is toegelaten, maar als u vraagt naar specifieke elementen uit een specifieke case, dan behoort dat niet tot de commissiewerkzaamheden.

Bart Nevens (N-VA): Vandaag is dat nog niet het geval. Er is nog geen plan ingediend.

De voorzitter: Collega, u vraagt of een bepaald bouwwerk kan worden vergund of niet. Het is heel duidelijk wat u vraagt. Daarop kan de minister geen antwoord geven. Dit is geen onderdeel van discussie van een commissie. Op basis daarvan weiger ik een aantal vragen om uitleg. Ik wil dat daarover duidelijkheid bestaat voor alle collega's.

Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Karin Brouwers (CD&V): Collega Nevens, ik ben heel opgetogen dat u ook zo bekommerd bent om de levenskwaliteit van de omwonenden van de luchthaven. Dat is ook niet meer dan normaal. U bent er bij mijn weten zelf een, maar het is dan toch goed dat u even met uw eigen fractieleider spreekt, want ik was een klein beetje verontrust over een bepaalde uitspraak die hij heeft gedaan in een krant naar aanleiding van een duidelijke oproep van Kamerlid Eric Van Rompuy aan de luchthaven om de maximalistische invulling van die plannen terug in te trekken. Daarop had uw fractieleider gezegd: CD&V gooit de deur dicht, de uitbreiding moet toch kunnen als er een draagvlak is. Wel, er is geen draagvlak, toch zeker niet op dit moment. Ik heb dat hier ook enkele weken geleden gezegd in de plenaire vergadering, toen minister Weyts hierover werd ondervraagd.

Wij vrezen inderdaad dat de nieuwe vluchtschema's, die het gevolg zouden zijn van zo'n uitbreiding van 25L, voor een grote verplaatsing van de huidige routes zouden zorgen, dat er veel meer naar het oosten zal worden gevlogen, waar

gemeenten als Kortenberg, Steenokkerzeel, Herent, Zaventem, Sterrebeek, Tervuren, maar ook Leuven veel meer hinder zouden ondervinden dan tot op heden het geval is.

Ik wil heel duidelijk zeggen dat we niet tegen elk groeiscenario van de luchthaven zijn. We denken wel dat in de eerste plaats eens deftig moet worden gekeken binnen de huidige contouren, en dat BAC er goed aan zou doen om het draagvlak te hebben, tenminste voor die plannen, en de maximalistische plannen gewoon in te trekken. Ik wens me dan ook aan te sluiten bij wat de collega aan de overkant van de straat hierover heeft gezegd.

Minister, we hebben alle begrip voor uw antwoord. U kunt inderdaad niet antwoorden op concrete vragen inzake vergunningsaanvragen die er niet eens zijn. Als parlementsleden kunnen wij wel een standpunt innemen. We hebben ook gezien hoe de bevolking heeft gereageerd op de twee infovergaderingen die toevallig op de avond van onze plenaire vergadering plaatsvonden en die er niet om logen. Er was inderdaad geen draagvlak.

Collega's, ik stel voor om samen te zoeken naar een gezamenlijk standpunt van het Vlaams Parlement. Wij kunnen wel een standpunt innemen. De minister kan dat juridisch gezien niet doen.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Gweny De Vroe (Open Vld): Minister, het dossier van de luchthaven is altijd een moeilijk dossier omdat het een van onze belangrijkste economische polen is en een belangrijke tewerkstelling, vooral in de regio en uiteindelijk in heel Vlaanderen.

Langs de andere kant zijn er inderdaad de omwonenden en is er de leefbaarheid, die altijd in evenwicht moet zijn. Dat is altijd een heel moeilijke oefening.

Ik sluit graag aan bij wat de heer Nevens zegt. Ook voor mijn fractie is het zeer belangrijk dat er een open en eerlijke dialoog plaatsvindt tussen de omwonenden en de verantwoordelijken van BAC. Ook de lokale besturen moeten betrokken zijn bij wat er op dit moment aan het gebeuren is. Die openheid is voor ons van zeer groot belang.

Minister, we hebben recent in de plenaire vergadering over dit dossier gesproken. Ik heb toen gezegd dat het voor de luchthaven van groot belang is dat we de startbanen maar ook de luchtverkeersleiders van nieuwe technologieën en software kunnen voorzien om daarmee allerlei zaken mogelijk te maken en om nauwkeuriger te kunnen werken. Daar pleiten wij zeker en vast ook voor.

Minister, ik heb al meermaals mijn bezorgdheid uitgesproken over de luchtkwaliteit. Ik heb u ook al meermaals gevraagd om in het komende Luchtkwaliteitsplan rekening te houden met de luchtkwaliteit en om bijzondere aandacht te besteden aan onze luchthavenregio, die ons zeer na aan het hart ligt. Oude, lawaaierige vliegtuigen moeten meer betalen om te mogen landen op de luchthaven. Ik heb al persoonlijk aan de mensen van BAC duidelijk gemaakt dat het belangrijk is om ook de meest vervuulende vliegtuigen een hogere tarifiering op te leggen, om op die manier tot properdere vliegtuigen te kunnen komen. Ik hoop dat u met die suggestie ook rekening zult houden in het nieuwe Luchtkwaliteitsplan. Ik weet wel dat het aan BAC is, en dat het een federale luchthaven is, maar, minister, u bent verantwoordelijk voor de luchtkwaliteit, luchtkwaliteit is belangrijk voor de gezondheid van iedereen, en dus wil ik u met enige aandrang vragen om daar in de toekomst meer aandacht aan te besteden.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Onafhankelijke): Die uitbreidingsplannen zijn toch wel een beetje een spook dat regelmatig opduikt in de Vlaamse Rand, in de bredere provincie Vlaams-Brabant, en dus ook in het parlement. Vorig jaar hebben we een gelijkaardige discussie gevoerd. BAC heeft nog altijd geen enkel initiatief genomen of wat dan ook ondernomen, al was het maar om te informeren. Maar ondertussen zaait BAC wel onrust in de regio. Ik begrijp dus niet goed waar dat bedrijf mee bezig is. Ik denk niet dat dat bevorderlijk is voor het draagvlak.

Ik wil herhalen wat ik verleden week in de plenaire vergadering heb gezegd. Zolang er over een vliegwet geen duidelijkheid bestaat en zolang die vliegroutes gebetonneerd zijn, is het zelfs ongepast om te praten over een uitbreidings-scenario. Mijnheer Nevens, u werd daarnet een beetje hard aangepakt vanwege uw kritiek, maar ik vind het heel positief dat u heel kritisch bent. Ik heb al andere geluiden gehoord, maar ik ben blij dat u kritisch bent ten aanzien van de uitbreidingsscenario's.

Minister, welk overleg gebeurt er nu eigenlijk nog over de luchthaven? Nog niet zo lang geleden werd regelmatig gezegd dat we er samen wel uit zouden geraken, samen met Brussel en het federale niveau. Er wordt overlegd. Maar blijkbaar komt er niets uit. Minister, hoe zit dat nu eigenlijk met dat overleg? Weet u daar iets meer over? Wordt er nog overlegd over de luchthaven? Of wordt alles uitgesteld, misschien tot na de verkiezingen? Daarover mag wel een beetje duidelijkheid komen.

De voorzitter: Mevrouw Moerenhout heeft het woord.

An Moerenhout (Groen): Mijnheer Nevens, u stelt inderdaad heel terechte vragen. Maar het is toch enigszins aanmatigend, aangezien u een heel ander geluid verkondigt dan uw eigen fractieleider maar ook dan uw eigen minister, Ben Weyts, die zich vorige week nog als minister van Mobiliteit uitsprak voor die uitbreiding, hoewel hij zelf ook geen plan heeft gezien. U hebt gelijk om deze vragen hier te komen stellen, maar ik zou u ze ook graag horen stellen aan N-VA-minister Weyts. Niet alleen als minister van Mobiliteit maar ook als minister van de Vlaamse Rand heeft hij een zeer grote verantwoordelijkheid in dit dossier.

Mijn fractie is zeer bezorgd om de leefbaarheid en om de klimaatdoelstellingen die moeten worden gehaald. Wat betreft de leefbaarheid ondersteunen wij heel sterk het protest van de omwonenden. De onteigening van 22 huizen en een muur van 18 meter hoog: dat is niet wat wij verstaan onder een leefbare omgeving. Vorige week stelde ik ook de vraag of de klimaatdoelstellingen kunnen worden gehaald indien de luchthaven haar capaciteit wil verdubbelen. Op dat vlak vinden wij wel dat BAC zich kan engageren om de nodige bijdrage te leveren. We zijn eens gaan snuisteren om te zien hoe andere luchthavens dat oplossen. Wij vonden het voorbeeld van de Zweedse luchthaven in Stockholm interessant. Daar bepaalt de overheid een wettelijk kader met een CO₂-plafond. De luchthaven schrijft zich daarin in. Zo kunnen zij samen een leefbare omgeving garanderen. Met de nodige gemeenschappelijke inspanningen kunnen de klimaatdoelstellingen worden gehaald.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voor mij is het cruciaal dat ik zal waken over de leefkwaliteit, de leefomgeving, het leefmilieu, het fijn stof, de CO₂, de geluidshinder, de ruimtelijke inplanting en alles wat erbij komt kijken. Ik zal daarover waken als bevoegde minister en ik wil er zeker garant voor staan, om het even op welk moment en in welke vorm er daarover een vraag zou zijn. Het moet duidelijk zijn dat dat iets is waarover ik zeker kan en zal waken.

Op dit moment is het een beetje koffiedik kijken. Men heeft bepaalde plannen en men toetst ze overal af, maar ze zijn niet concreet. Ze zijn ook niet echt ingediend. Dat is de moeilijkheid. Mijnheer Nevens, ik volg u: BAC moet correcte procedures volgen. Daarover zullen wij waken. Ik ga er ook van uit dat de raad van bestuur erover zal waken dat dat op die manier gebeurt. Ik hoop dat uw wantrouwen niet terecht is: dat ze van alles beloven en niets doen. Ik hoop dat die bestuurders, waarvan u er ook een aantal goed kent, dat niet zullen doen. Ik hoop dat zij op een correcte manier de plannen indienen en beslissingen nemen.

Hoe zit het nu met de federale Vliegwet? Er zijn inderdaad verschillende overlegmomenten en werkgroepen geweest. Er is nog altijd geen initiatief van het federale niveau. Dat moet het initiatief nemen om een stabiele vliegwet te hebben. Ik volg diegenen die zeggen dat een stabiele vliegwet de basis is om een geluidsactieplan te kunnen uitvoeren en om nadien te kunnen bekijken hoe de luchthaven zich verder kan ontwikkelen. Ik ben het er volledig mee eens dat je eerst een stabiel kader moet hebben vooraleer je dat kunt bekijken. Het hangt inderdaad allemaal aan elkaar vast. We zijn uiteraard bereid om daarover verder in debat te gaan met de andere niveaus. Op dit moment zit dat inderdaad vast en beweegt het niet. Dat is bijzonder jammer, want dat is voor niemand een goede zaak.

Ik heb altijd gezegd dat er een evenwichtige spreiding moet zijn. Het kan niet zijn dat alles richting Vlaanderen wordt verschoven. Ik denk dat dat een duidelijk standpunt is van de Vlaamse Regering.

Dit wordt uiteraard meegenomen in onze klimaatplannen. We houden rekening met de uitstoot in de ruime zin van mobiliteit en dergelijke meer. Dat zijn zaken die natuurlijk zwaar doorwegen en waarvoor we veel aandacht moeten hebben.

Ik heb iedereen beluisterd. Ik denk dus dat we allemaal op dezelfde lijn zitten. We stellen allemaal dezelfde principes voorop. Laat ons dan ook, op alle niveaus, daarover waken. Dat zal zeker vanuit mijn bevoegdheden goed opgevolgd worden.

De voorzitter: De heer Nevens heeft het woord.

Bart Nevens (N-VA): Minister, ik wil eventjes mijn collega's geruststellen: ik ben kritisch, ik zal kritisch blijven als Vlaams volksvertegenwoordiger, maar wat ik niet ga doen, is hier wat partijgenoten zeggen, weerleggen. Ik heb mijn eigen stem. Ik zal die stem in dit Vlaams Parlement gebruiken. Als iemand daar problemen mee heeft, 'I risk my case'.

Mevrouw Brouwers, als u dan toch de enige echte heer Van Rompuy aanhaalt als de grote verdediger, vraag ik mij af wat hij al die jaren gedaan heeft als slippendrager van de Brusselse politiek om ervoor te zorgen dat we vandaag met een probleem zitten dat we niet opgelost krijgen. *(Opmerkingen van Karin Brouwers)*

Minister, ik wil geloven dat u dit zult bewaken. In de beleidsbrief staat dat het uw ambitie is om in 2018 verder te doen: "We versterken de ruimtelijke organisatie van Vlaanderen en realiseren een kwaliteitsvol leefmilieu." Ik hoop dat dit ook geldt voor al wie in Vlaanderen grootse plannen heeft en probeert om dingen te realiseren waarvoor geen draagvlak is, waarbij we weten dat de leefkwaliteit van de mensen in Vlaanderen erbij zal inschieten. U zult het bewaken, en daar ben ik verheugd om.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Axel Ronse aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over het niet toekennen van de omgevingsvergunning voor de bouw van het Eurostadion – 999 (2017-2018)

VRAAG OM UITLEG van Katia Segers aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over het niet toekennen van de omgevingsvergunning voor de bouw van het Eurostadion – 1000 (2017-2018)

VRAAG OM UITLEG van Stefaan Sintobin aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over het niet toekennen van de omgevingsvergunning voor de bouw van het Eurostadion – 1008 (2017-2018)

Voorzitter: mevrouw Tinne Rombouts

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

Axel Ronse (N-VA): Na dit toch wel verhitte debat breng ik wat afkoeling in deze commissie.

Minister, vorige week maakte u bekend dat u de omgevingsvergunning voor het Eurostadion weigert. Eerder had de gewestelijke omgevingsvergunningscommissie ook al een vrij duidelijk negatief advies gegeven wegens problemen met de mobiliteit – men dreigde met dit project een verkeersinfarct op de Brusselse ring te creëren – en wegens de onverenigbaarheid met het ruimtelijk uitvoeringsplan, dat onder meer voorziet in een maximum van 50.000 vierkante meter voor recreatie. Ik heb daar twee jaar geleden al voor gewaarschuwd. Het project overstijgt dit zeer sterk. Daarnaast bleken bepaalde elementen uit de aanvraag ook niet te stroken met gegevens in het milieueffectenrapport van 2016. Het dossier stak dus niet zo goed in elkaar.

Ik vind het toch wel nuttig om dit nog eens naar het parlement te brengen, want ik zit nog met een aantal vragen. Het zijn geen fundamentele vragen, maar het zijn toch vragen die, denk ik, best mogen worden gesteld.

Zijn er buiten het advies van de gewestelijke omgevingscommissie nog andere gronden waarop u de aanvraag inzake omgevingsvergunning hebt geweigerd? Of is het puur het advies, en alle elementen in dat advies?

We zitten nu met die site. We zijn allemaal – ik spreek minstens voor mezelf – blij dat de regelgeving wordt gerespecteerd. Ik vind de keuze die werd gemaakt verstandig. Maar wat zal er verder gebeuren met de ontwikkeling van die site, nu de plannen voor het Eurostadion definitief lijken te zijn begraven?

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Katia Segers (sp.a): Minister, op 30 januari 2018 raakte bekend dat u geen omgevingsvergunning toekent voor de bouw en exploitatie van een voetbalstadion op Parking C in Grimbergen. U volgt daarbij het ongunstige advies van de gewestelijke omgevingsvergunningscommissie en u besluit dat de hinder en risico's voor mens en milieu "niet tot een aanvaardbaar niveau worden beperkt". Ik kan mij volmondig achter die stelling scharen.

Is het Eurostadionproject hiermee definitief van de baan? Op basis van wat we daarna in de pers konden lezen, leek dat toch nog niet zo zeker. Zo niet, welke beroepsprocedures kan projectontwikkelaar Ghelamco nog ondernemen?

Hebt u de voorwaarden gesteld voor wat 'een aanvaardbaar niveau' van hinder en risico's voor mens en milieu zou kunnen zijn? Heeft de gewestelijke omgevingsvergunningscommissie daar onderzoek naar gevoerd?

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

Stefaan Sintobin (Vlaams Belang): Voorzitter, ik ga niet herhalen wat de collega's voor mij hebben gezegd. Minister, het gebeurt waarschijnlijk niet zo vaak dat een beslissing van u op zo'n breed draagvlak kan rekenen. Ik heb het dossier gevolgd of proberen te volgen van in het begin. Het lijkt toch dat alle regels en procedures zijn gevolgd zoals zou moeten en dat de regelgeving werd gevolgd. Dat, wat men ook probeert te beweren vanuit Brussel of vanuit francophone groep, er andere motieven zouden hebben gespeeld bij u en bij de beslissingen in het algemeen, is volgens mij duidelijk niet het geval.

Die site is er nu. Ik weet ook wel dat het eigenlijk niet uw opdracht is om een invulling te geven aan het terrein, maar er zijn toch wel wat vragen van allerlei actoren, niet het minst van de gemeente Grimbergen, maar ook van omwonenden, over wat er nu gaat gebeuren met het terrein en welke invulling het zal krijgen.

Ik sluit me ook graag aan bij de vraag van mevrouw Segers. Ook voor mij is het niet duidelijk of dit project nu definitief begraven is, of welke procedures er eventueel nog mogelijk zijn vanwege de bouwheer.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Collega's, misschien is het goed om eerst nog even kort de procedure en de geschiedenis te schetsen. De nv Ghelamco Invest heeft op 14 september 2017 een omgevingsvergunning aangevraagd voor de bouw en de exploitatie van een multifunctioneel complex, een campusgebouw, een paviljoen en een ondergrondse parkeergarage op parking C. De gemeente Grimbergen organiseerde van 12 oktober tot 10 november 2017 een openbaar onderzoek, waarbij 1238 personen en 47 petitielijsten, ondertekend door 1279 personen, bezwaren indienden. De stad Brussel organiseerde van 19 oktober tot 17 november 2017 een openbaar onderzoek, waarbij 28 opmerkingen werden gemaakt.

Ik heb vele adviezen ontvangen: negen gunstige adviezen van het directoraat-generaal Luchtvaart van de FOD Mobiliteit en Vervoer, van de veiligheidscommissie van de FOD Binnenlandse Zaken, van de dienst Waterlopen van de provincie Vlaams-Brabant, van de nv Fluxys, van Leefmilieu Brussel, van het team Watertoets van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM), van de dienst Natuurlijke Rijkdommen van het Departement Omgeving, van de afdeling Energie, Klimaat en Groene Economie en van de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij. Ik kreeg één deels gunstig, deels ongunstig advies van de afdeling Ecologisch Toezicht van de VMM. Ik ontving acht ongunstige adviezen: van de gemeente Grimbergen, van het Departement Mobiliteit en Openbare Werken, van het Agentschap Wegen en Verkeer, van het Vlaams Energieagentschap, van de dienst Grondwater van de VMM en driemaal van het Departement Omgeving, bevoegd voor milieu, ruimte en luchtkwaliteit.

Alle adviezen gaan naar de gewestelijke omgevingsvergunningscommissie (GOVC), en het geïntegreerd advies was eveneens ongunstig. Daaruit bleek dat de hinder en de risico's voor mens en milieu niet tot een aanvaardbaar niveau worden beperkt, de aanvraag niet in overeenstemming is met de stedenbouwkundige voorschriften en de aanvraag niet verenigbaar is met een goede mobiliteit.

De totale oppervlakte van de verschillende recreatieactiviteiten samen bedraagt beduidend meer dan de toegestane 50.000 vierkante meter in de stedenbouwkundige voorschriften van het geldende gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan. Het gaat zelfs

om meer dan het dubbele van wat op die locatie stedenbouwkundig mogelijk is, namelijk een totale oppervlakte voor recreatie van bijna 100.000 vierkante meter, waarbij de oppervlaktes voor sanitair, horeca, circulatieruimte en nutsvoorzieningen niet eens werden meegerekend, hoewel zij deels ten dienste van de recreatieve activiteiten staan.

De vergunningsaanvraag gaat inzake mobiliteit bovendien uit van een ambitieuze modal split met alternatieve vervoersmodi van en naar het Eurostadion – het gaat dan over fietsers, voetgangers en openbaar vervoer –, maar maakt niet duidelijk hoe die modal split precies kan worden gerealiseerd. De aanvraag verschaft evenmin inzicht in de functionaliteit van de verschillende zones op de site, zodat de bijkomende verkeersgeneratie heel onduidelijk is.

De finale vergunningsaanvraag uit 2017 verschilt ook van de milieueffectenrapportage uit 2016 waaruit de milieueffecten van het aangevraagde project moeten blijken. Om die redenen heb ik de vergunningsaanvraag voor de bouw en exploitatie van een Eurostadion geweigerd. Ik volgde daarbij het advies van de GOVC, zonder toevoeging van andere gronden voor deze weigering. Dit advies bevatte meerdere doorslaggevende en pertinente weigeringsmotieven waarbij ik niet anders kon dan mij er in mijn beoordeling van de aanvraag bij aansluiten. De beslissing gaat alleen over een beoordeling van dit project en bevat geen voorwaarden van wat wel aanvaardbaar is. We kunnen dat niet doen in een vergunning. Dat is onmogelijk. Elke aanvraag wordt beoordeeld aan de hand van de bepalingen in de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, VLAREM II en het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Afbakening van het Vlaams stedelijk gebied rond Brussel en aansluitende openruimtegebieden'. Indien de aanvrager twijfelt aan de wettigheid van deze weigeringsbeslissing, kan hij tegen deze beslissing een verzoekschrift tot schorsing en/of vernietiging indienen bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen. Hij beschikt hiervoor over een termijn van 45 dagen, te rekenen vanaf de dag van de betekening van de beslissing.

De Vlaamse overheid zal op dit ogenblik geen initiatieven nemen omtrent de verdere ontwikkelingen van de site op parking C. We zijn geen eigenaar en we zijn ook niet bevoegd. Als het over sportinitiatieven gaat, kan en moet het ook niet mijn bedoeling zijn om mij daar actief in te moeien. Ik wil er trouwens nog aan toevoegen dat de stad Brussel grondeigenaar is van de percelen en dat er in 2016 een erfpachtovereenkomst gesloten is met de aanvrager. Wie over de erfpacht beschikt, zal duidelijk moeten maken wat mogelijk is.

Collega Segers, u vraagt wat er dan wel kan op die site. Ik heb gezegd dat het binnen die verschillende regelgeving moet passen. Elk nieuw initiatief zal worden beoordeeld op basis van die bepalingen.

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

Axel Ronse (N-VA): Minister, ik heb een raar gevoel. Het voelt een beetje tragisch aan. Net drie jaar geleden zei ik hier een aantal zaken die u nu, uiteraard op een veel welbespraaktere manier, brengt. Het hele verhaal rond recreatie, dat wat in het RUP staat ver overtreft, hebben we hier drie jaar geleden al glashelder gebracht. U treft absoluut geen schuld, maar het stond in de sterren geschreven. Ik vind het bijzonder spijtig voor heel voetbalminnend Vlaanderen en ver daarbuiten dat men vanuit de Brusselse megalomane elite toch maar koppig is blijven doorzetten met een dossier waarvan ze eigenlijk wisten dat het compleet haaks stond, maar dan ook compleet haaks, op wat er in de voorschriften stond. Ze hebben daar eigenlijk alle kansen om ons als wendbare, ondernemende, ambitieuze regio te positioneren, compleet gefnuikt. We hebben ook een tijdlang gepleit voor alternatieven die er voorhanden zijn. Het is bijzonder tragisch. We kunnen de klok niet terugdraaien, helaas. Het is tragisch, en ik denk dat u een wijs besluit hebt genomen.

Wat me nog meer pijn aan het hart doet, is de toekomst. Zij hebben dus een erfpacht gegeven aan de aanvragers voor die vergunning. Ze gingen er eigenlijk al bijna van uit, zonder met Vlaanderen te overleggen, dat het allemaal wel in orde zou komen. 'We zijn gewend van dingen te doen en het komt altijd wel in orde. We hebben daar verschillende manieren voor. Het komt wel goed. We gaan het in erfpacht geven – dat kan tot 99 jaar gaan – en doe maar.' Eigenlijk gijzelen ze een beetje de ontwikkelingskansen voor die site, die toch op Vlaamse grond ligt, en waar toch heel veel mee kan en zou moeten worden gedaan. Ik weet dat het uw bevoegdheid niet is, maar ik denk dat het ook voor de Vlaamse Regering nuttig zou zijn om na te gaan wat er met die grijze landmark op Vlaams grondgebied zou kunnen gebeuren. Ik denk dat er toch veel Vlamingen zijn die stilletjes dromen en hopen dat daar iets moois, een oase van groen of wat dan ook, zou kunnen oprijzen.

Minister, tot daar mijn gevoelens over dit dossier.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Katia Segers (sp.a): Minister, eigenlijk wil ik ook mijn gevoelens uiten over dit dossier. (*Gelach*)

Echt waar, wij hebben al jaren onze bezorgdheid over dit dossier op tafel gelegd. Het was van meet af aan duidelijk dat in de plannen die Ghelamco neerlegde, werd gegoocheld met cijfers over vierkante meter. Ik herinner me dat oorspronkelijk het plein zelfs niet was meegerekend als zone van recreatie. Er werd ongelooflijk gegoocheld met cijfers. Het was van meet af aan duidelijk dat dit nooit kon passeren. Er zijn ook spelletjes gespeeld in verband met een buurtweg die niemand wist liggen.

Van in het begin hadden we eigenlijk duidelijk moeten zeggen dat het momenteel een grijze betonvlakte is waar ontwikkeling meer dan ooit nodig is, en dat op de meest filegevoelige plaats in Vlaanderen, we absoluut moeten waken over de mobiliteit, en dat we samen moeten zoeken naar een gedragen oplossing, die ook goed is voor de inwoners van Grimbergen. Ze hebben die inwoners aanvankelijk proberen te paaien met het feit dat er een park zou komen, maar dat bleek een park te zijn dat zou worden afgesloten na zonsondergang. Ze werden met een kluitje in het riet gestuurd. Dit is een project dat zo verkeerd is ingediend, zo verkeerd is behandeld. Zelfs de voetballiefhebbers zitten ernaar te kijken en vragen zich af welke kans ze hebben gemist. Dit dossier is echt een triest spektakel geweest.

De vraag die mij het meest bezighoudt, minister, is of het nu echt 'over and out' is. Waarmee kan Ghelamco nog afkomen? Waarmee kunnen andere ontwikkelaars nog afkomen? We willen er allemaal wel iets anders dan die grijze betonvlakte die er momenteel ligt. Ik zou graag hebben dat u daar nog even een antwoord op geeft.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

Stefaan Sintobin (Vlaams Belang): Ik ga mijn gevoelens niet uiten. Er is geen beginnen aan.

Minister, ik heb bij aanvang gezegd dat het niet gauw gebeurt dat u een beslissing neemt die zo breed gedragen is, maar toen moest de repliek van de twee collega's nog komen. Als ik collega Ronse, als gewezen UNIZO-man, hoor pleiten voor de invulling als een oase van groen, dan heb ik het helemaal niet begrepen. Waar de collega's wel een punt hebben, is dat het een dossier is waarvan we in het begin al een beetje konden inschatten wat de uitkomst zou zijn.

Ik weet niet of het de bedoeling was van de collega's, maar u hebt bewezen dat we de regelgeving en de procedures hebben gevolgd. Wat we misschien aan de hand van dit dossier kunnen vaststellen, is dat de procedures veel te lang duren en dat zulke zaken veel te lang aanslepen. Het is trouwens niet het enige voorbeeld. We hebben er hier vorige week nog over gesproken: het is dezelfde persoon die het Eurostadion wilde bouwen, die nu misbruik maakt van procedures in een ander dossier.

Minister, ik wil alleen maar zeggen dat de procedures en de regelgeving zijn gevolgd. We kunnen hier nog een uurtje doorgaan met het uiten van onze gevoelens, maar ik denk dat u de juiste beslissing hebt genomen.

De invulling van het terrein is inderdaad niet uw opdracht. U kunt het wel correct inschatten. Wanneer er een nieuwe aanvraag gebeurt, zal er ongetwijfeld een nieuwe procedure worden opgestart en zal de regelgeving worden gevolgd zoals ze moeten worden gevolgd.

De voorzitter: Mevrouw Moerenhout heeft het woord.

An Moerenhout (Groen): Ook Groen heeft altijd zijn bezorgdheid geuit over dit dossier, net vanwege de impact op mens, milieu en mobiliteit, wat de minister ook terecht aangaf. Parking C ligt op een steenworp van andere grote projecten die al dan niet in de steigers staan, op een steenworp van de luchthaven enzovoort.

Al die projecten bevinden zich langs de Brusselse ring, die – zoals de collega net zei – nu al totaal stilstaat en verzadigd is. Minister, mijn fractie is dan ook heel blij met uw beslissing. We willen u daarvoor danken en hopen op een even heldere en breed gedragen beslissingskracht van uw kant bij andere projectvoorstellen langs die Brusselse ring en in dezelfde regio.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Die procedure heeft niet te lang geduurd. Er zijn nog geen vijf maanden verstreken tussen het indienen van de omgevingsvergunning op 17 september 2017 en de uitspraak in januari 2018. Toon mij één land in Europa waar in vijf maanden tijd over een dergelijk dossier zo snel wordt beslist. In die vijf maanden moet er een openbaar onderzoek gebeuren op verschillende niveaus, moet er van al die verschillende instanties een advies worden gevraagd en moet men ervoor zorgen dat de beslissing goed is onderbouwd. Het is dus niet zo dat dergelijke zaken in Vlaanderen veel te lang duren. Vijf maanden tijd om rechtszekerheid en duidelijkheid te geven aan iemand die een omgevingsvergunning indient, lijkt me goed gewerkt van onze diensten. Dat bewijst dat de nieuwe procedures die we hebben ingezet, goed en performant zijn. Dat mag ook eens wel eens worden gezegd.

Aan de collega's die nu vanuit hun buikgevoel zeggen dat ik een fantastische beslissing heb genomen en dat ik even consequent moet zijn in alle andere beslissingen, wil ik zeggen dat ik hoop dat zij die lijn doortrekken naar andere dossiers waarin bijvoorbeeld alle adviezen gunstig zijn. In dergelijke dossiers vinden zij het dan een schande dat ik alle adviezen volg en een vergunning verleen. Het gaat dan ook over projecten rond Brussel. Ik vind het heel eigenaardig dat men het in het ene dossier fantastisch vindt dat we consequent zijn en de adviezen volgen maar dat men dat in andere dossiers een schande vindt. Ik vraag dan ook een beetje consequent te zijn in de opmerkingen die worden geformuleerd.

Ik voel me geflatteerd door jullie sympathie voor de beslissing die ik heb genomen, maar die is louter gebaseerd op alle elementen uit het dossier. Ik

probeer dat door te trekken in alle dossiers en ik hoop dat jullie die lijn ook doortrekken in de opmerkingen die jullie altijd formuleren in tal van andere, ook mediagevoelige dossiers. Ik vraag op dat vlak voldoende ernst en een goede kennis van de dossiers.

Ik hoor iedereen graag vragen wat ik nu met die grond zal doen, maar die grond is niet onze eigendom, dat is eigendom van Brussel. Zij hebben dat in erfpacht gegeven, het is hun recht om dat te doen. Vanuit Vlaanderen hebben wij goed afgebakend wat er op die grond mogelijk is. We hebben dat collectief beslist in het kader van het ruimtelijk uitvoeringsplan van het strategisch gebied rond Brussel. Dat is ingekleurd voor recreatie en er staat zelfs op hoeveel vierkante meter recreatie dat kan zijn. Wanneer de aanvrager zich daar halsstarrig niets van aantrekt en probeert die recreatie op een creatieve manier anders in te vullen, dan is dat een risico dat de private aanvrager neemt en moet hij of zij dat ook inschatten. Er is heel veel vooroverleg geweest met de diensten en men wist perfect wat de voorwaarden waren. Het zal nu aan de verschillende partners zijn om uit te maken wat er op die grond gebeurt. Ik hoop dat men daaruit geraakt en dat men daar een consequente vergunningsaanvraag aan koppelt.

Tot slot nog een laatste punt waarbij ik spreek vanuit de visie die we vanuit de Vlaamse Regering hebben goedgekeurd op het vlak van het BRV. Iedereen heeft altijd de mond vol van hergebruik van terreinen en van verdichting. Dit lijkt me wel een site die goed gelegen is en waar men veel mee kan doen in het kader van de visie die Vlaanderen heeft op het vlak van BRV. Maar nogmaals, het zal de initiatiefnemer of de eigenaar zijn die daar verder over beslist.

Om met een positieve noot te eindigen: het is inderdaad lang geleden dat ik een beslissing heb genomen over een vergunningsaanvraag waarover zoveel consensus bestond. Ik herhaal echter dat dit alles te maken heeft met wat er in het dossier staat en niets met mijn persoonlijke overtuiging of emotie op dat vlak.

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

Axel Ronse (N-VA): Minister, ik wil u oprecht feliciteren en ik hoop echt dat u de tijd kunt nemen om van die kamerbrede felicitaties te genieten. U maakt zich een beetje druk, maar ik zou zeggen: geniet er echt van. En ik meen dat echt.

U hebt bewezen dat u inderdaad in staat bent om procedures in te korten tot vijf maanden. Dat is sterk en ongezien.

U hebt aan maatschappelijke druk weerstaan en u hebt het hoofd koel gehouden. U bent ook altijd zakelijk gebleven. Ook toen wij vanuit het parlement vragen stelden, antwoordde u dat u geen uitspraken zou doen over dit dossier tot er een beslissing was. Dat getuigt van een grote integriteit, en daar mag u best fier op zijn.

Wat de verdere invulling van de site betreft, ben ik het niet volledig met u eens. Het is niet omdat Brussel eigenaar is en dat in erfpacht heeft gegeven en wij via een ruimtelijk uitvoeringsplan hebben gezegd wat daar wel of niet op mag komen, dat we nu moeten afwachten en hopen dat er eindelijk een verstandige beslissing wordt genomen die binnen die voorschriften past. Die site is zo groot en belangrijk en heeft zodanig veel potentieel – u gaf het zelf aan in het kader van het BRV – dat we toch op Vlaams niveau proactief misschien eens met Brussel kunnen gaan praten om ervoor te zorgen dat daar iets treffelijks kan komen. Daar is toch niets mis mee. Ongetwijfeld zullen mijn collega's uit Vlaams-Brabant en de regio Grimbergen zoals onder meer de heer Nevens, die nu zeker en vast de livestream aan het volgen is, daar nog op terugkomen.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Katia Segers (sp.a): Het dossier zoals het toen is ingediend door Ghelamco, was niet goed. Het gegoochel met de cijfers heeft hen uiteindelijk genekt. Minister, het is goed dat de diensten dat hebben doorprikt. Dit was echt niet conform de voorschriften.

Dit dossier heeft ook geleden onder een aantal communautaire spelletjes, en dat is jammer. Ik denk dat het nu tijd is dat Vlaanderen en Brussel samen nadenken over een bestemming voor deze site, die absoluut een bestemming behoeft. Nu is het een troosteloze vlakte.

Er moet ook rekening worden gehouden met de mobiliteit. Het is van primordiaal belang voor de Vlamingen en voor alle mensen die dagelijks op de Brusselse ring rijden, dat wat er ook komt op die site, ook rekening houdend met alle andere projecten op de Brusselse ring waar mevrouw Moerenhout naar verwees, er niet nog meer overlast komt inzake mobiliteit. We moeten ook rekening houden met het Belgisch voetbal dat daar ook de dupe van is. Dit dossier is een slecht staaltje van hoe België werkt en hoe onze deelstaten met elkaar omgaan. We moeten daar echt uit leren.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

Stefaan Sintobin (Vlaams Belang): Minister, ik zag de heer Vandaele ongemakkelijk worden bij de lofbetuigingen die u kreeg van de heer Ronse. Het zal waarschijnlijk eenmalig geweest zijn.

Wat uw verwijzing naar andere dossiers betreft, veronderstel ik dat u het niet over mij hebt. Ik moet zeggen dat ik inderdaad verkeerd was toen ik sprak over een lange procedure. Ik had het over het dossier in zijn geheel. In de publieke opinie maakt men natuurlijk geen onderscheid tussen een ingetrokken aanvraag en een opnieuw ingediende aanvraag. Men ziet het geheel van het dossier en men oordeelt dat het al een hele poos aansleept. Dit wilde ik even rechtzetten.

Mevrouw Segers, er is hier absoluut geen sprake van communautaire spanningen. De regelgeving wordt hier gevolgd. Net zoals elke burger de regelgeving, de wetgeving en de decreten moet volgen, moeten ook Brussel en de francofonen de Vlaamse regelgeving volgen. Communautaire spanningen, dat is een doodoener. Wat ook een doodoener is, is het Belgische voetbal daarbij te betrekken. Er zijn maar weinig Europese landen waar er een nationaal stadion bestaat. Men speelt de interlands meestal in deftige stadions over de volledige regio. Men zou beter zorgen voor deftige voetbalstadions in heel Vlaanderen in plaats van voor één centraal Belgisch voetbalstadion waar ik al helemaal niet gek op ben.

Communautaire spanningen en het Belgisch voetbal spelen hier volgens mij geen rol, wel het volgen van de regelgeving.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Lydia Peeters aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de werking van het Omgevingsloket – 1003 (2017-2018)

Voorzitter: mevrouw Tinne Rombouts

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Lydia Peeters (Open Vld): Minister, vanaf 1 januari werkt iedereen op het Omgevingsloket en moeten via het Omgevingsloket omgevingsvergunningen worden afgeleverd. Tijdens de commissievergadering van 23 januari 2017 hebt u

al gezegd dat er bij de start geen structurele of technische problemen gekend waren. U hebt toen ook aangegeven dat er tussen 1 en 17 januari ruim 1257 dossiers werden ingediend. We weten ook dat sinds half januari de snelinvoer van het Omgevingsloket van toepassing is voor mensen die een tuinhuisje willen plaatsen of een eenvoudige bouw aanvraag zonder architect willen indienen.

U hebt in de commissie gezegd dat de signalen van het werkveld nogal divers zijn. Sommigen zijn heel enthousiast, anderen heel wat minder. Wij krijgen die signalen ook. Eenvoudige dossiers van een woning, waaraan geen milieuaspecten gekoppeld zijn, of waarbij milieu en ruimtelijke ordening niet samengaan, verlopen vrij vlot. Zodra de dossiers complexer worden, verloopt de procedure minder vlot.

Ook in diverse media hebben we wat kritiek gehoord. Het Netwerk van Architecten Vlaanderen (NAV) zei recent in Knack dat er nog een aantal tekortkomingen zijn. Zij hebben het dan onder meer over een te late start van opleidingen, het niet beschikbaar zijn van een demo bij de presentatie. In de media werd verteld dat men in Brugge tot 24 januari geen dossiers kon indienen. Ik weet niet of dat klopt, maar we stellen zelf ook regelmatig nog gebreken vast.

Vroeger verscheen er op het Omgevingsloket een melding wanneer niet alle documenten konden worden geconsulteerd. Die melding is er nu niet meer. Dat betekent dat wanneer mensen in het kader van het openbaar onderzoek een dossier willen inkijken, zij niet weten of zij alles hebben kunnen inkijken. Dat is een probleem. We stellen ook vast dat de plannen van de architecten niet altijd volledig consulteerbaar zijn als gevolg van de bescherming van de intellectuele rechten. Dat geldt echter niet voor de milieu-experts in de MER-dossiers terwijl ook zij intellectuele rechten hebben.

Een ander probleem is dat sommige architecten alles invullen via de velden op het Omgevingsloket terwijl andere architecten soms in de velden en soms in de bijlage invullen. Ook dat maakt het vaak moeilijk. Er is niet één format, een vast systeem waarbij men onmiddellijk weet of men alles heeft gezien. Ook voor de brandweer is dat nog altijd zeer moeilijk omdat veel dossiers bestaan uit veel diverse en aparte pdf's die allemaal moeten worden gedownload. Daar kruipt heel veel tijd in. Minister, ook onze brandweerzone heeft daar recent een aantal ergernissen over geuit. Het zou wel goed zijn indien één dossier aan de hand van één generieke tool zou kunnen worden geconsulteerd worden. Blijkbaar bestaan daartoe wel mogelijkheden op de markt.

Minister, mijn eerste vraag betreft de algemene bevindingen in verband met het Omgevingsloket. We zijn eind januari 2018 voorbij. Is er ergens een piekmoment geweest?

Wat zijn de eerste ervaringen met de snelinvoer in het Omgevingsloket? Hebt u er al zicht op hoeveel dossiers op die manier zijn ingediend? Verloopt dit vlot?

Wanneer zijn de opleidingen voor de digitale invoering van de omgevingsvergunning gestart? Klopt het dat er in sommige regio's minder mogelijkheden waren om die opleiding te volgen? Klopt het dat de demoversie niet beschikbaar was, waardoor het allemaal moeilijk kon worden getoond?

Kunt u ervoor zorgen dat de burger straks een dossier als een volledig pdf-bestand kan inkijken? Op die manier kan de burger duidelijk weten of hij in het licht van een openbaar onderzoek effectief alles heeft kunnen controleren.

Mijn volgende vraag betreft opnieuw het onderscheid tussen de bescherming van de auteursrechten van de architect en de rechten van de milieupert. Zijn de bevindingen hierover correct? Wat zult u hieraan doen?

Hoeveel stresstesten op het Omgevingsloket zijn gedurende de voorbije maanden uitgevoerd? Wat leren die stresstesten ons?

Minister, ik heb nog een paar bijkomende vragen die ik niet schriftelijk heb ingediend. We hebben vernomen dat tegen de zomer van dit jaar een grote release zou worden uitgevoerd, onder meer met betrekking tot de dossiers waarvoor de milieuaspecten opnieuw aan bod komen. Indien voor een dossier een milieuvergunning van klasse 1 wordt verleend en de bestendige deputatie bepaalde rubrieken hier niet in opneemt, valt dat later klaarblijkelijk niet meer te controleren. Het Omgevingsloket bevat namelijk nog steeds het initiële dossier. In dit verband is aangekondigd dat er tegen eind juni 2018 een nieuwe release komt. Tegen het einde van dit jaar of het begin van volgend jaar zou dan nog een globale, nog grotere release volgen die dan alles zal moeten verwerken. Ik begrijp dat het nodig is regelmatig releases uit te voeren. U kunt daar uiteraard niets aan doen. Het moet allemaal vlot en soepel verlopen. Misschien kunt u de administratie laten weten dat ze best voordien duidelijk communiceert over de datum van een release en over wat die release allemaal inhoudt. Nu lijkt het heel vaak op een ad-hocbeleid.

Naar aanleiding van de bespreking van de Raad voor Vergunningsbetwistingen die we vorige week in de commissie Algemeen Beleid hebben gehouden, heeft de voorzitter van die raad verklaard totaal geen zicht te hebben op de repercussies van het hele digitaliseringsproces op latere beroepen en dergelijke. De Raad voor Vergunningsbetwistingen heeft ervoor gepleit om, in plaats van een reguleringsimpactanalyse (RIA), een digitaliseringsimpactanalyse uit te voeren.

We hebben meermaals gevraagd de werklasmeting voor de lokale besturen opnieuw op tafel te leggen. We weten dat de vorige meting van begin 2014 dateert. Mij lijkt het alleszins aangewezen midden dit jaar tot een nieuwe werklasmeting over te gaan. We zijn allemaal voor de digitalisering. De digitalisering en het Omgevingsloket moeten ervoor zorgen dat alles vlotter en eenvoudiger verloopt. We willen ook dat alles goed en vlot verloopt. Er zijn op dit ogenblik nog heel wat verzuchtingen. Het zou niet slecht zijn hierover nog eens een duidelijke studie te laten uitvoeren.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, twee of drie weken geleden heeft de heer Ronse een gelijkaardige vraag om uitleg gesteld. Ik kan nu eigenlijk enkel hetzelfde antwoorden. Ik heb de voorbije dagen nog heel wat gemeentelijke ambtenaren ontmoet die hiermee dagelijks aan de slag gaan. Zij voelen op dit ogenblik geen structurele, technische of performantieproblemen aan. Eigenlijk loopt het goed. Dat zijn de signalen die ik ontvang.

Mevrouw Peeters, dat zegt niets over de werkwijze van de mensen. Het is ook nieuw. Hier en daar moeten ze nog aan de nieuwe werkwijze wennen. Er kunnen nog suggesties komen om de zaak praktisch te verbeteren en beter te laten werken. U hebt zelf ook een aantal suggesties geformuleerd, waarvoor ik u wil danken. Ik stuur die suggesties door naar de werkgroep.

In januari 2018 zijn 3720 dossiers ingediend, waarvan 307 dossiers op 31 januari 2018. Dat is tot nu toe de piekdag geweest. De feedback van mijn administratie en van de helpdesk over de snelinvoer is overwegend positief. Ondertussen zijn al 618 dossiers door snelinvoer ingediend. Dat betekent dat meer dan een op de zes dossiers langs deze weg wordt ingediend, wat een goede zaak is. Volgens mij bereiken we die doelstelling.

Wat de opleidingen over de digitale invoer in het Omgevingsloket voor architecten betreft, zijn er geen inhoudelijke verschillen met de werkwijze die voor de digitale bouwaanvraag is gehanteerd. Enkel de navigatie verloopt anders.

Wat de digitale aanvraag van stedenbouwkundige handelingen betreft, worden al sinds 2014 opleidingen georganiseerd in het licht van de digitale bouwaanvraag. Er zijn per provincie verschillende sessies georganiseerd tot er duidelijk interesse was. In het begin was er maar mondjesmaat interesse, maar we voelden toch meer en meer interesse. Daarna hebben nog verschillende lokale actoren het initiatief genomen.

Specifiek met betrekking tot de omgevingsvergunning zijn een hele reeks sessies gepland. Sommige sessies hebben al plaatsgevonden en andere sessies komen er nog aan. In Brugge was er een sessie op 5 december 2017 en er volgt nog een sessie op 12 februari 2018. In Gent was er een sessie op 7 december 2017 en er volgt nog een sessie op 8 februari 2018. In Hasselt was er een sessie op 12 december 2017 en er volgt nog een sessie op 14 februari 2018. In Antwerpen was er een sessie op 14 december 2017 en er volgt nog een sessie op 13 februari 2018. In Leuven was er een sessie op 18 december 2017 en er volgt nog een sessie op 7 februari 2018. Op 1 februari 2018 waren nog een aantal plaatsen beschikbaar voor de infosessie in Hasselt. Er zijn overal mogelijkheden. Momenteel hebben we maar vijftien nieuwe vragen ontvangen om een bijkomende sessie te organiseren. Om die reden zal eind februari 2018 nog een bijkomende sessie in Brussel worden georganiseerd.

Op de website van het Omgevingsloket zijn overigens alle presentaties en de instructiefilms terug te vinden. Op 7 december 2017 was de oefenomgeving tijdens de opleiding in Gent tijdelijk niet beschikbaar. Er werd toen gewerkt aan de glasvezelverbinding van de Vlaamse overheid. Er is een livedemo gegeven op het productieloket. Tijdens alle andere infosessies is het wel gelukt. De wet van Murphy heeft hier een rol gespeeld.

Het is technisch niet mogelijk een volledige en integrale pdf-versie in te dienen, want een dossier bestaat zowel uit data als uit bestanden. Alle ingevoerde data kunnen wel in de vorm van een pdf-bestand worden opgevraagd.

Als we op het internet data beschikbaar stellen, moeten we rekening houden met privacygevoelige, auteursrechtelijk beschermende of intellectueelrechtelijk beschermde informatie. In principe mogen plannen niet op het internet openbaar worden gemaakt. De MER's vallen echter onder de milieuwetgeving en moeten op basis van die wetgeving wel door het publiek kunnen worden geraadpleegd. Het is volgens mij dan ook correct dat er een verschil is.

De laatste stresstest is uitgevoerd op 14 december 2017. Aangezien het niet nodig was, zijn sindsdien geen structurele wijzigingen aangebracht. Ik verwijs in dit verband naar mijn antwoord op de vraag om uitleg van de heer Ronse: "Door een verschil in technische architectuur en infrastructuur worden voor de omgevingsvergunning niet dezelfde problemen verwacht bij piekmomenten als bij de digitale bouwaanvraag." Onze dienstleverancier analyseert momenteel verder de ervaringen met de digitale bouwaanvraag. Hij gaat na in welke mate bijkomende verbeteringen nuttig zouden kunnen zijn.

Mevrouw Peeters, zoals ik daarnet al heb gesteld, worden op het terrein geen grote knelpunten ervaren. Er zijn zeker suggesties om de zaken nog beter en praktischer te maken. We staan zeker open voor die suggesties, die door de stuurgroep worden besproken. We vragen steeds om na te gaan waar het mogelijk is een aantal aanpassingen te doen. Ik wil u danken voor de suggesties die u hebt geformuleerd.

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Lydia Peeters (Open Vld): Ik wil nog even duidelijk stellen dat wij ook tevreden zijn met de werking. De performantie is een stuk verbeterd. Soms gaat

het om de communicatie over de releases. De wijze waarop dit gebeurt, laat het overkomen alsof heel fel ad hoc wordt bijgestuurd, bugs worden veranderd en releases worden doorgevoerd. Dat kan alleszins wat beter.

Wat de pdf-bestanden betreft, bestaat klaarblijkelijk op de markt een tool die een aantal lokale besturen zouden kunnen bestellen. Het dossier kan dan door middel van verschillende velden en bijlagen worden ingediend, maar de burger of de leden van het college van burgemeester en schepenen kunnen het dan toch als een pdf-bestand downloaden om het dossier in te kijken. Er zijn firma's op de markt die dit op dit ogenblik al aanbieden. Ik geef het maar mee als suggestie, want dit zou interessant kunnen zijn. Eigenlijk kan dit voor het hele Omgevingsloket worden ingevoerd, want anders moet elk lokaal bestuur dat straks individueel bestellen. Het zou alleszins een meerwaarde hebben voor het hele systeem.

Ik heb nog even de vraag om uitleg van de heer Ronse nagekeken. Hij had het toen vooral over de schadevergoedingen wegens laattijdigheid. De gewone, eenvoudige vergunningen die louter en alleen vanwege het ruimtelijk aspect worden ingediend, verlopen vlot. Het is enkel wat complexer voor de grote vergunningen, in het bijzonder de milieuvergunningen van klasse 1. Op dat vlak moet nog het een en het ander worden bijgestuurd.

Wat dit punt betreft, lijkt het me goed dat de stuurgroep, die nog steeds op regelmatige wijze vergadert, de communicatie wat zou uitbreiden. Op die manier moet worden voorkomen dat het louter en alleen ad hoc gebeurt.

Minister, ik dank u voor de cijfers. Ondanks het feit dat soms mensen klagen of verzuchtingen hebben, bewijzen die cijfers dat het voor heel wat dossiers al vlot verloopt. Dat is positief, en dat mag ook worden gezegd.

Ik wil nog even terugkomen op de werklasmeting. Ik zou u toch willen vragen dit te overwegen. Dat hoeft niet onmiddellijk te gebeuren, want nu is het misschien nog wat vroeg. Ik zou toch minstens de lokale besturen bevragen over de vraag of het doorgevoerde digitaliseringsproces voor hen nu meer of minder werklasm betekent.

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

Axel Ronse (N-VA): Mevrouw Peeters, ik dank u voor uw vraag om uitleg. Het is goed dat we hier in de commissie de vinger aan de pols houden. Ik word ook wekelijks aangesproken door mensen op het terrein.

Wat zeer belangrijk is, is wat u hebt verklaard over de Raad voor Vergunningsbetwistingen. De voorzitter van die raad heeft redelijk zwaar gehamerd op de mogelijke problemen met de digitalisering. Die zaken zullen nu nog niet meteen opduiken, maar de komende maanden zal dat wel gebeuren. Het zou spijtig zijn de rechtspraak rond bouwberoepen of omgevingsvergunningsberoepen hierdoor in het gedrang te laten komen, vooral omdat we hier nu nog op kunnen anticiperen.

Minister, we hebben de Raad voor Vergunningsbetwistingen gevraagd aan het Vlaams Parlement een nota te bezorgen waarin niet enkel het probleem staat, maar waarin ook oplossingen worden gesuggereerd voor de punten die worden aangehaald. Zodra we ze hebben ontvangen, zullen we u die nota met plezier overmaken.

Mevrouw Peeters, u hebt naar een aantal technische problemen verwezen. Ik krijg dat ook altijd te horen. Ik heb net een mail geopend die ik eergisteren van een architect heb gekregen. Hij stelt dat de openbare onderzoeken niet altijd

correct verlopen omdat de besluiten soms niet tijdig worden opgeladen, dat auteursrechtelijke plannen of confidentiële informatie tijdens het openbaar onderzoek of bij de bekendmaking van de beslissing nu en dan accidenteel in het publiek loket belandt en dat vlot leesbare dossierafdrukken of goed interpreteerbare planafdrukken soms een probleem vormen.

Minister, ik ben het ermee eens dat het een enorme transitie is, waar al goed aan gewerkt is. We moeten dit op termijn verder opvolgen. Ik heb hierover een schriftelijke vraag ingediend. Het is zeer goed dat we met een kortere termijn werken, maar ik hoor van sommige spelers op het terrein dat sommige lokale besturen die het moeilijk hebben met de digitalisering, hierdoor in tijdnood dreigen te geraken. Blijkbaar zouden er meer stilzwijgende weigeringen of onontvankelijkheidsverklaringen zijn. Ik weet niet of dat gevoel of gerucht u ook al heeft bereikt. Ik heb een schriftelijke vraag gesteld om dit te objectiveren. We zullen zien hoe het loopt. Ik denk dat we dit hier, in het Vlaams Parlement, nog meermaals zullen bespreken.

De voorzitter: Mevrouw Pira heeft het woord.

Ingrid Pira (Groen): Mevrouw Peeters, ik zou u willen danken voor uw vraag om uitleg en voor uw bezorgdheid. Ik heb het artikel in Knack ook gelezen. Het gaat om kafkaïaanse toestanden, maar er zijn een aantal zaken op een rijtje gezet.

U antwoordt daarentegen dat er geen structurele problemen zijn. Ik laat in het midden hoe het nu gesteld is met het Omgevingsloket, maar hopelijk apprecieert u dat wij hier in de commissie, zoals collega Ronse zegt, de vinger aan de pols houden en regelmatig onze bevindingen doorgeven. Ik kom toch ook nog redelijk wat technische problemen te weten. Zo is er de overzichtspagina, die goed leesbaar is op de ene laptop maar niet op de andere, waardoor het indienen van bezwaren niet evident is. Een andere vraag kwam mij ter ore. Een burger diende een bezwaar in en de vergunning werd goedgekeurd, maar die is niet raadpleegbaar op het loket. Er is dan contact opgenomen met de helpdesk. De man aan de telefoon zei dat dat eventueel mogelijk zou worden gemaakt in de toekomst. Wanneer een vergunningsaanvraag op een loket terechtkomt – je kunt dan een bezwaar indienen of niet – en ze wordt goedgekeurd, dan is het logisch dat dat ook raadpleegbaar is op dat loket.

Minister, daarstraks ontdekte ik nog iets. Ik wilde eens kijken naar het dossier Eurostadion, waar vandaag ook vragen over geagendeerd stonden, maar ik vond dat niet terug onder het woord Eurostadion maar wel onder het woord Eurostadium. Dat is een veelgemaakte fout: stadium en stadia. Is dat geen fout? *(Opmerkingen van minister Joke Schauvliege)*

Ik dacht dat in deze betekenis het woord 'stadium' en het meervoud 'stadia' geen gebruikelijk Nederlands was, maar als het dat wel is, dan laat ik het me graag door u toelichten en laat ik me graag door u overtuigen.

De voorzitter: Collega's, er wordt gezegd dat het interessant is om hier de vinger aan de pols te houden en als we opmerkingen hebben, dat we die hier systematisch melden. We moeten er wel voor opletten dat we hier niet de helpdesk aan het organiseren zijn. Er is een helpdesk waar je in eerste instantie terechtkunt. We hebben ook het instrument van de schriftelijke vragen. We zullen wel moeten bekijken op welke manier we daarmee omgaan. Anders gaan we hier wekelijks een helpdeskuurtje kunnen gaan organiseren, en dat is niet de bedoeling.

Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Ik zal beginnen met het Eurostadion en het Eurostadium. Ik heb me diezelfde bedenking gemaakt toen ik het dossier in

handen kreeg en alle adviezen las en het mogelijke ontwerp van beslissing dat ik ontving. Daar stond overal Eurostadium. Ik heb gevraagd waar dat vandaan komt, omdat het correcte woord Eurostadion is. Het is aangevraagd als Eurostadium. Het staat onder de naam van de aanvrager. Als ene Peeters of Janssens of Dochy of Ronse een vergunning aanvraagt, kan ik daarover ook niet onder een andere naam gaan beslissen. Op dat vlak is het correct, en ik kan de naam niet zelf gaan veranderen. Het is Eurostadium, zoals het is aangevraagd. Er is ook een taalkundige uitleg voor, maar dat zou ons te ver leiden.

De vinger aan de pols houden? Uiteraard. Op zich apprecieer ik wat jullie hier allemaal ventileren. Maar ik kan jullie met de hand op het hart zeggen dat ik de voorbije weken heel veel architecten en heel veel stedenbouwkundige ambtenaren heb gezien. Ik vraag altijd heel expliciet hoe het met het Omgevingsloket gaat en met de aanvraag van de omgevingsvergunning. Ik kan u alleen maar meegeven dat ik bijna nooit negatieve reacties krijg. Men had schrik van de digitale bouwaanvraag (DBA), maar het is allemaal veel beter en het loopt goed. Ik denk dat iedereen hier kan beamen dat het goed loopt, maar dat er zaken zijn die we nog beter kunnen doen. Daarom blijft de stuurgroep ook samenkomen en is er een helpdesk om mensen te begeleiden. Maar we moeten toch vooral vaststellen dat het werkt en dat het veel performanter is dan wat we hebben meegemaakt met de DBA in de loop van december. Dat is een goede zaak.

Uiteraard is het vaak wennen voor wie daarmee moet werken. Het is een nieuwe manier om daarmee om te gaan. Of het nu een architect is of de brandweer of de stedenbouwkundige ambtenaar of de burger, uiteraard is dat nieuw en anders en geeft dat soms een wat raar gevoel.

Ik heb collega Ronse horen zeggen: "Het is mijn gevoel dat ...". Dat kan een gevoel zijn. Ook daar moeten we kijken of er zaken zijn die fout lopen, of we die kunnen rechtzetten, of het nodig is dat we ze rechtzetten ofwel dat het eigen is aan het digitale systeem. Dat onderscheid moeten we door de stuurgroep goed laten maken. Ik zeg het nogmaals: ik neem jullie bedenkingen en de ervaringen die jullie uit het veld ontvangen, zeker mee naar de volgende vergadering. We zullen het ook in die zin aanpassen. Ik heb op dit moment echter geen indicaties dat talrijke dossiers niet ontvankelijk zouden zijn of dat ze niet op tijd zouden worden behandeld, collega Ronse. Op dit moment is het beheersbaar, ook voor de lokale besturen.

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Lydia Peeters (Open Vld): Wat de minister zegt, moet ik onderschrijven. Er is op dit ogenblik een performant systeem. Het loopt niet altijd spaak en dergelijke, iets waarvoor we in het begin wel wat schrik hadden. Wat dat betreft, kunnen we sowieso positief eindigen. Maar ik wil wel opnieuw benadrukken dat op dit ogenblik de behandeling van een dossier, zeker als het om een ietwat complexer dossier gaat, zeker nog niet vlotter gaat dan vroeger, toen men nog met dikke stapels dossiers binnenkwam. Ik wil alsnog oproepen om enerzijds te overwegen om te onderzoeken of men, zeker bij de dossierinzage voor de burger, niet kan zorgen dat een generiek dossier via een pdf ter inzage kan worden gelegd en anderzijds om toch eens een werklasmeting te overwegen om te kijken welke resultaten daaruit komen om vervolgens eventueel opnieuw bijstellingen mogelijk te maken.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Gwenny De Vroe aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de nieuwe Boswijzer 2.0**– 1012 (2017-2018)****Voorzitter: mevrouw Tinne Rombouts****De voorzitter:** Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Gwenny De Vroe (Open Vld): Op dinsdag 28 november jongstleden hielden we in deze commissie een hoorzitting, gevolgd door een gedachtewisseling over de nieuwe Boswijzer 2.0. De Boswijzer 2.0 gebruikt betere brondata die een nauwkeuriger resultaat geven, maar helaas blijkt de foutenmarge nog steeds te groot om vast te stellen of er al dan niet bos bij is gekomen in Vlaanderen. Hierdoor is de Boswijzer 2.0 geen accuraat instrument voor het meten van trends op korte termijn van onze Vlaamse bosoppervlakte.

De verschillende sprekers verwezen in hun presentaties naar de Vlaamse Bosinventarisatie. Deze methode maakt gebruik van een netwerk van meetpunten die worden vastgelegd via terreinbezoeken en via steekproeven worden geëxtrapoleerd naar heel Vlaanderen. Dit zou volgens het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO) een nauwkeuriger instrument zijn, al is ook bij de Vlaamse Bosinventarisatie de foutenmarge nog te groot om een trend vast te stellen. Op basis van de Vlaamse Bosinventarisatie kan men alleszins niet vaststellen dat er in de afgelopen jaren bos bij is gekomen in Vlaanderen.

Minister, ook u gaf tijdens de gedachtewisseling aan dat de Vlaamse Bosinventarisatie een betere methode zou zijn om trends in bosoppervlakte te meten dan de Boswijzer, ondanks het feit dat u jarenlang de Boswijzer in deze commissie als hét instrument bij uitstek hebt verdedigd. Ook het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) heeft tijdens de hoorzitting te kennen gegeven dat men op basis van de Boswijzer niets kan zeggen over tendensen.

Tijdens de gedachtewisseling hebt u het mandaat verleend om opnieuw overleg te plegen om tot een beter instrument te komen. De optie van een compromis van beide instrumenten werd alvast door verschillende partners aangehaald. Helaas kon ik op de website van ANB het volgende lezen: "Op die vraag ingaan is voor het Agentschap voor Natuur en Bos op dit moment niet aan de orde. Bedoeling van de boswijzer is net een traject dat snel en automatisch te herhalen is. Checken op het terrein is arbeidsintensief en ook aan fouten gebonden. Voor het ANB is het belangrijk dat de boswijzer op een juiste manier gebruikt wordt, rekening houdend met de foutenmarge."

Op 30 januari zou de eerste bijeenkomst van de stuurgroep plaatsgevonden hebben om de verschillende opties te overwegen en een voorstel te formuleren voor een werkwijze waar alle betrokken partijen zich in kunnen vinden. Dat was het antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 181.

U gaf ten slotte aan dat alle opties zullen worden overwogen die passen binnen aanvaardbare marges inzake tijdbesteding, kosten en praktische bruikbaarheid.

Minister, kwam de stuurgroep effectief bijeen op 30 januari jongstleden? Zo ja, wat is het resultaat van dat overleg? Hoe evalueert u het overleg? In welke timing voorziet de stuurgroep om tot een nieuw compromis te komen? Hoe staat u als minister ten aanzien van een eventuele combinatie van de Boswijzer 2.0 en de Vlaamse Bosinventarisatie?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mevrouw De Vroe, ik heb zelf de opdracht gegeven aan de stuurgroep om opnieuw samen te komen om te kijken of men het eens kan raken over een goed systeem, want blijkbaar is dat tot op vandaag nog altijd niet gelukt. Ik kan dat alleen maar samen met u betreuren. Ze hebben opnieuw vergaderd op 30 januari 2018. Ik heb daar nog geen officieel verslag van gekregen. Ik hoorde dat men aan bepaalde oplossingen zou werken, maar ik heb er nog geen verslag van. Ik hoop dat snel te krijgen.

Ik hoop in ieder geval dat er goede opties zijn en dat het iets bruikbaars is dat praktisch en naar tijdsbesteding kan worden gehanteerd. Het ANB zei in ieder geval dat de vergadering constructief is verlopen. Maar laat ons het verslag afwachten en kijken wat daaruit is gekomen en hoe we die aanpak verder zullen formuleren. Ik hoop dat snel te hebben. Blijkbaar moeten de leden van die stuurgroep dat verslag nog goedkeuren en zit daar nog het knelpunt. Daarna zal het aan mij worden overgemaakt.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Gweny De Vroe (Open Vld): Minister, dank u wel voor uw toch wel bondig antwoord. Ik was verbaasd te vernemen tijdens de hoorzitting dat de opdracht die de stuurgroep destijds had, niet was om te komen tot een consensus, terwijl we hier in de commissie bij de vorige vraagstellingen altijd heel ontevreden waren dat men niet tot een consensus kon komen, omdat dat toch niet zo moeilijk is. Wij gingen ervan uit dat dat de bedoeling was, maar tijdens de hoorzitting bleek dat het niet de opdracht zou zijn geweest. Uiteraard was ik wel tevreden dat u tijdens de gedachtewisseling zei dat zeker te willen voorleggen aan de stuurgroep en dat het de bedoeling was om naar een consensus toe te gaan. Dat was dan wel een positief einde van de gedachtewisseling. Maar toch blijf ik het ten zeerste betreuren, samen met u – u hebt het woord daarnet zelf in de mond genomen – dat het nu al jaren aansleept. Ik hoop echt wel dat men effectief stappen vooruit kan zetten.

Ik heb tijdens de hoorzitting ook heel duidelijk gesteld dat ik hoop dat het negatieve boek dat tot nu toe al is geschreven over de Boswijzer en het komen tot een compromis, alsnog tot een succes kan worden omgebogen. Ik was toen ook verbaasd te horen dat u het geloof in de Boswijzer verloren was. U leek toen echt de kaart te willen trekken van de Vlaamse Bosinventarisatie. Dat was toch wel een nieuw gegeven voor mij. Daarom heb ik daarnet ook expliciet gevraagd hoe u als minister staat tegenover een eventuele combinatie van de Boswijzer en de Vlaamse Bosinventarisatie. Ik vond het immers een omslag van u in vergelijking met voorgaande antwoorden.

Verder kijk ik uiteraard uit naar het verslag van de vergadering van 30 januari. Ik ben alvast tevreden te vernemen dat die constructief zou zijn verlopen. Samen met u kijk ik uit naar het verslag en ik hoop dat u het eventueel bij ontvangst naar alle parlementsleden van deze commissie kunt verzenden via de commissiesecretaris.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

Wilfried Vandaele (N-VA): We hebben hier al ontelbare keren gediscussieerd over de manier waarop wij het bosareaal in kaart brengen en bijhouden. We weten dat die Boswijzer niet geschikt is om op korte termijn de trends te detecteren en dat de Bosinventaris dat wel doet over een periode van een jaar of tien. Wellicht is inderdaad een combinatie van die methodes nuttig en nodig. Om de oppervlakte te kennen, moeten we toch de Boswijzer behouden. Als we enkel voor de Bosinventaris kiezen, dan hebben we een getal maar dan hebben we geen kaart. Het ziet er toch naar uit dat we die beide instrumenten op de een of andere manier bij elkaar moeten plakken.

Er blijft dan de vraag – het is ook hier gesignaleerd tijdens de hoorzitting – naar het beschikbare personeel om dat werk allemaal te doen.

Minister, we kunnen hier natuurlijk over blijven discussiëren, en dat is ongetwijfeld nuttig en vermakelijk, maar voor ons is het veel belangrijker dat er bos bij komt en dat we op korte termijn, zeker ook in de provincies West- en Oost-Vlaanderen, echt winst boeken. We weten dat de boscompensatie en het compensatiefonds dat erbij hoort, niet leidt tot nettowinst. Er komt geen bos bij. Dus, veel liever dan te blijven discussiëren over hoe het allemaal in kaart te brengen, zouden we zien dat er effectief bos bij komt.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Onafhankelijke): Ik denk dat we hier allemaal de droefheid rond dit verhaal delen. Ik blijf mij ook zorgen maken over een aantal methodologische problemen die ik ook heb geuit tijdens de hoorzitting. Ik hoop dat er dit jaar duidelijkheid komt en dat er ook een nieuw instrument beschikbaar zal zijn. Ik hoop echt dat dat dit jaar zal gebeuren.

Ik was ook een beetje verbaasd door de passage die collega De Vroe aanraakte, de passage op de website waarbij wordt gesteld dat terreinbezoeken worden uitgesloten. Ik weet dat het ANB dat hier ook heeft gezegd tijdens de hoorzitting, maar ik had toch wel de indruk dat we vanuit het parlement dachten dat er voor de kaart van de kwetsbare bossen wel terreinbezoeken noodzakelijk waren, misschien niet voor de Boswijzer/bosinventarisatie, maar wel voor de boskaart. Ik hoop dat het ANB nog altijd in de mogelijkheid zal zijn om uiteindelijk terreinbezoeken uit te voeren.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Collega's, als men aan mij persoonlijk vraagt wat het meest juiste instrument is, op basis van de definitie van bos in het Bosdecreet en op basis van de terreinbezoeken, dan is dat de Bosinventaris. Laat ons daar duidelijk over zijn. Dat is hier ook heel uitdrukkelijk naar voren gekomen in de hoorzitting.

Er is jarenlang discussie gevoerd over hoe we op kortere termijn de evolutie kunnen zien, omdat de bosinventarisatie maar om de tien jaar gebeurt. Je ziet dan een trend en die trend toont, voor alle duidelijkheid, aan dat er geen bos verdwijnt. Op dit moment zijn we met een serieuze inhaalbeweging bezig. We hebben dat ook zo beslist in de Vlaamse Regering dat we alle middelen versneld inzetten. Dat is ook allemaal gebeurd. Maar men was jarenlang aan het discussiëren over hoe we kortetermijntrends in kaart kunnen brengen. Toen is gewerkt aan een nieuw instrument en dat is die Boswijzer geworden. Nu blijkt dat er ook een grote discussie is over de manier waarop die wordt opgemaakt. Daarom heb ik inderdaad gevraagd – en ik weet niet waar het vandaan komt dat men niet aan een consensus moet werken – aan de stuurgroep hoe men kan komen tot iets waarvan iedereen zegt dat het een goed instrument is. Blijkbaar is dat tot op vandaag niet gelukt. Ik ben benieuwd wat er nu uit de stuurgroep zal komen.

Heel die discussie is natuurlijk de ideale kapstok die men gebruikt om te zeggen dat er geen bosbeleid is en dat er niet wordt gewerkt aan bosuitbreiding. Niets is natuurlijk minder waar. Ik denk dat de resultaten op het terrein ook duidelijk zichtbaar zijn. Het klopt natuurlijk dat er een aantal bosarme regio's zijn waar we bijkomende inspanningen doen. Dat gebeurt ook, zowel in West-Vlaanderen als in Oost-Vlaanderen. Ik vind het een beetje jammer dat de bosdiscussie en ook alle beslissingen die we hebben genomen rond verplichting tot compensatie in natura, het optrekken van de tarifiering en tal van initiatieven die we hebben genomen,

ondergesneeuwd geraken door de discussie over cijfers en hoe die cijfers worden besproken. Ik heb de indruk dat het voor sommigen zeer goed uitkomt om dit te kunnen gebruiken.

Ik denk dat we correct moeten zijn en moeten zeggen dat het systeem van inventarisatie dat jaren is gebruikt, het meest correcte systeem is – het gebeurt ook aan de hand van terreinverificatie – en dat we het erover eens moeten zijn dat je die trends maar over die periode kunt vaststellen. Misschien komt men met iets waar men achter kan staan, de Boswijzer 2.0. Wie weet, ik ben benieuwd wat daaruit zal komen en wat de resultaten zullen zijn.

Laat ons dat niet misbruiken om te doen uitschijnen alsof er geen bosbeleid is. Het is natuurlijk zo dat, als men verwijst naar het buitenland, het daar natuurlijk gaat over grotere bospercelen die men heel makkelijk in kaart kan brengen, terwijl alles bij ons historisch veel meer versnipperd is. Dat maakt het moeilijker om het in kaart te brengen, maar de bosdefinitie is nu eenmaal deze zoals geformuleerd in het Bosdecreet.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Gwenny De Vroe (Open Vld): Minister, uiteraard zijn er op het vlak van bosbeleid stappen vooruitgezet. Dat is logisch. Het Boscompensatiefonds is geactiveerd en er zijn nog andere maatregelen genomen. Uiteraard zijn er stappen vooruitgezet. Dat neemt niet weg dat er nog heel wat stappen te zetten zijn.

Ik kijk uit naar het verslag. U hebt er niet op geantwoord, maar ik ga er wel van uit dat het zal worden gestuurd aan alle parlementsleden. Ik meen ook begrepen te hebben dat men in 2000 wel tot een consensus was kunnen komen: ik dacht 146.000 hectare bos.

Ik kijk uit naar een effectieve trendsetting in de toekomst en een betere opvolging. Uiteraard is het de bedoeling om tot bosuitbreiding en de o zo belangrijke bosverbindingselementen te komen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Hermes Sanctorum-Vandevoorde aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de regelgeving voor inrichtingen waar honden worden gekweekt en verhandeld

– 1013 (2017-2018)

Voorzitter: mevrouw Tinne Rombouts

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Onafhankelijke): Voorzitter, minister, collega's, professionele kwekers en kweker-handelaars in honden vallen onder de wetgeving inzake dierenwelzijn en hebben een erkenning nodig, die zij moeten aanvragen bij de dienst Dierenwelzijn van de Vlaamse overheid. Wie professionele kweker is en wie kweker-handelaar, staat in detail gedefinieerd in de regelgeving.

Kwekers en kweker-handelaars vallen echter ook onder de milieuwetgeving, waar toch een aantal belangrijke passages staan. Wanneer vijf tot en met tien volwassen dieren worden gehouden, valt de inrichting onder klasse 3-meldingsplicht; voor meer dan tien volwassen dieren is een milieuvergunning nodig. Een volwassen dier wordt in de milieuwetgeving gedefinieerd als minstens zes maanden oud. Die definitie zorgt ervoor dat inrichtingen waar heel veel pups worden verhandeld en weinig volwassen dieren worden gehouden om zelf te kweken, geen milieuvergunning

moeten aanvragen. Inrichtingen zijn daarbovenop enkel toegelaten in woongebied wanneer maximum tien honden worden gehouden, opnieuw volgens de geldende definitie. Als je al die bepalingen uit de milieuwetgeving bij elkaar plaatst, zorgt dat ervoor dat kweker-handelaars zich gemakkelijk kunnen vestigen in woongebied en ressorteren onder een meldingsplicht.

Vanuit milieuoverweging is het zeker verdedigbaar om de definitie van een hond lager dan zes maanden te leggen. Er is de dierenwetgeving, maar ook de milieuwetgeving, waar het over hinder gaat. Een hond jonger dan zes maanden kan je toch wel beschouwen als een mogelijke bron van geluidsoverlast. Lokale besturen blijken weinig instrumenten te hebben om voorwaarden op te leggen aan kweker-handelaars, aangezien zij in de praktijk enkel vallen onder een meldingsplicht.

Minister, klopt het dat het merendeel van kweker-handelaars voor honden in Vlaanderen zich in woongebied of een gebied met vergelijkbare bestemming bevindt en enkel valt onder een meldingsplicht? Acht u dit verdedigbaar vanuit milieuoogpunt?

Welke voorwaarden kunnen worden opgelegd aan een kweker-handelaar die enkel valt onder de meldingsplicht voor een inrichting klasse 3? Wordt hiervan gebruikgemaakt door lokale besturen?

Op welke manier – en hier kan het schoentje knellen – wordt controle uitgevoerd op het effectief houden van een maximum van tien dieren per inrichting, zowel in het kader van een meldingsplicht klasse 3 als voor inrichtingen die zich bevinden in woongebied?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Collega, ik wil eerst even de context schetsen. Er is de dierenwelzijnswetgeving en er is de milieuregelgeving, zijnde het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (VLAREM). Een en ander wordt wel eens met elkaar verward.

U spreekt over 'professionele kwekers' en 'kweker-handelaars'. Dit zijn geen begrippen uit VLAREM maar uit de dierenwelzijnswetgeving. De dierenwelzijnsregelgeving normeert en reguleert hoe een eigenaar of verkoper met de fokdieren en pups moet omgaan en ze moet huisvesten en verzorgen. Men kan slechts professionele of handelsactiviteiten uitvoeren als men daartoe voorafgaand 'erkend' is vanuit dierenwelzijn. Eenmaal men de erkenning vanuit dierenwelzijn op zak heeft, kan men een inrichting voor honden starten of uitbaten en moet men ook rekening houden met andere regelgeving, zoals de arbeidsregelgeving, de fiscale en sociale regelgeving, de dierengezondheidsregelgeving en de milieuregelgeving.

Sinds 2009 zijn kleinschalige hondenfokkers in Vlaanderen vrijgesteld van de milieuvergunningsplicht. Dat zijn alle fokkers die nooit meer dan vier honden van zes maanden oud hebben. Fokkers slagen er doorgaans in om hun gespeende pups tegen die leeftijd allemaal te plaatsen. Voorafgaand aan 2009 werd een hond al in rekening gebracht vanaf het spenen, wat occasionele of hobbyfokkers met een beperkt aantal nestjes in de problemen kon brengen, terwijl deze particulieren geen onaanvaardbare hinder voor mens en leefomgeving veroorzaakten.

Heeft men tussen de vijf en tien honden, dan valt men onder de klasse 3-meldingsplicht. Men moet dus melding doen van de activiteit aan de gemeente. Wie meer dan tien honden heeft, moet een klasse 2-vergunning aanvragen bij de gemeente. Een gemeente kan die vergunning verlenen aan inrichtingen in alle planologische gebieden, behalve in woongebied en in woonuitbreidingsgebied, want daar is het houden van meer dan tien honden niet toegestaan.

Samengevat, iemand die op professioneel niveau honden wil kweken en/of pups verhandelen, is zowel onderhevig aan de erkenningsplicht vanuit dierenwelzijn als aan de meldings- of milieuvergunningsplicht vanuit VLAREM.

De dierenwelzijnserkenningen worden verleend op het niveau van de Vlaamse overheid, terwijl milieudossiers klasse 2 en 3 vanwege het subsidiariteitsprincipe op het niveau van de gemeenten worden behandeld en toegekend. Dat onderscheid tussen bevoegdheidsniveau is verantwoord omdat de bepalingen in de Dierenwelzijnswet uniform en in heel Vlaanderen gelijk zijn. De algemene en sectorale VLAREM-bepalingen zijn dat in principe ook, maar bij een milieuvergunning is niet alleen de wettigheid maar ook de opportuniteit van de aanvraag van belang. Als een gemeente daar goede redenen toe heeft, kan ze dus een milieuvergunning weigeren, of ze kan de vergunning toekennen maar bijzondere voorwaarden koppelen aan die vergunning. Dat laatste kan een gemeente trouwens ook in het geval van een klasse 3-melding.

Ik hoor soms dat de definitie van hond in het VLAREM de reden is dat er professionele hondenkwekers of handelaars zijn toegelaten in Vlaanderen. Dat is dus niet het geval. Dat er hondenkwekers of -handelaars zijn, is niet het gevolg van de VLAREM-definitie, maar van het feit dat gemeentebesturen het verantwoord achten om de inrichtingen toe te staan op hun grondgebied en omdat die kwekers en handelaars vanuit dierenwelzijn een erkenning krijgen. Ook vóór de definitiewijziging in 2009 waren er erkende professionele kwekers en handelaars met een milieuvergunning in Vlaanderen. Het is dus niet zo dat die er plots zijn gekomen door die definitiewijziging van 2009.

U hebt een aantal concrete vragen gesteld, maar ik vond het toch belangrijk om dit eens voor iedereen te schetsen.

Ik kom tot uw eerste vraag. Deze inrichtingen vallen onder klasse 3, melding, of klasse 2, vergunning, waardoor ze tot de bevoegdheid van de gemeenten behoren. De informatie waar ze zich bevinden, is bijgevolg beschikbaar bij de gemeenten. Ik heb die informatie niet. Als er een overzicht moet zijn, moet dat aan de gemeente worden gevraagd.

De activiteiten moeten voldoen aan de van toepassing zijnde algemene en sectorale voorwaarden die zijn opgenomen in VLAREM. Daarnaast kunnen ook bijzondere voorwaarden worden opgelegd.

Die kunnen gericht zijn op het beschermen van mens en milieu. Dit moet geval per geval worden bekeken, en er kan rekening worden gehouden met specifieke omstandigheden.

De controle en het toezicht zijn een bevoegdheid van de gemeente die zelf bepaalt hoe ze de controles uitvoert.

Ik heb op dit ogenblik geen overzicht van al die dossiers. Wanneer u daarop aandringt, kunnen wij misschien een bevraging doen bij de gemeenten. Ik weet ook niet of alle gemeenten dat zullen kunnen meedelen.

Er zijn me op dit moment geen vragen of klachten bekend onder het huidige VLAREM-systeem.

De lijst van de erkende professionele handelaars en kweker-handelaars is beschikbaar. Wanneer we een bevraging zouden doen, kunnen we op basis daarvan een vraag stellen. Het gaat om een 100-tal professionele kwekers en een 45-tal kweker-handelaars, verspreid over heel Vlaanderen.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Onafhankelijke): Minister, ik dank u voor uw antwoord. U geeft de aanzet om een vragenlijst op te stellen. Dat lijkt me een goede methodiek. Ik begrijp ook dat er vandaag een aantal onduidelijkheden zijn om een goede inschatting te maken. Is het zo dat de meerderheid van die kwekers-handelaars enkel valt onder de meldingsplicht? Blijkbaar moet dat eerst eens worden bevraagd. Ik besef dat de verantwoordelijkheid voor de controle bij de lokale besturen ligt. Als we daar meer inzicht in wensen, zullen we hen daarover moeten bevragen. Ik zou graag ingaan op uw suggestie om dat te doen.

Ik vind het zeker een goede manier van werken. Op basis van de resultaten van die vragenlijst kunnen we dan zien wat er wenselijk is.

Ik weet niet of het duidelijk is voor de lokale besturen of voor ons of er nu daadwerkelijk bijkomende voorwaarden kunnen worden opgelegd indien een inrichting enkel valt onder de meldingsplicht. Want inderdaad, bij het afwegen van de toekenning van een vergunning is er kwestie van de opportuniteiten en dergelijke meer. Voorwaarden opleggen enkel wanneer er sprake is van een meldingsplicht, lijkt me in elk geval heel beperkt. Misschien kan daar ook wat meer duidelijkheid over worden gegeven.

De voorzitter: De heer Dochy heeft het woord.

Bart Dochy (CD&V): Mijnheer Sanctorum, ik moet tegenspreken wat u beweert over de meldingen. Dat kan nog niet zo lang: het is ingevoerd in 2009, maar ik ken de juiste datum niet. Een melding is een dossier, dat is niet zomaar eens goedendag gaan zeggen in het gemeentehuis. Een melding is een dossier dat wordt behandeld met kennisname in het schepencollege. Daar kunnen perfect bijzondere voorwaarden worden opgelegd. Dat zal heel regelmatig gebeuren. Wij doen dat bijvoorbeeld altijd wanneer er een hondenkwekerij wordt aangevraagd.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

Wilfried Vandaele (N-VA): Los van melding of vergunning is mijn fractie al een tijdje van mening – en mevrouw Vermeulen heeft dat al een aantal keren verwoord – dat een hond als volwassen zou moeten worden meegeteld na de speentijd, na ongeveer twee maanden. Nu is de regelgeving op dat vlak nogal krakkemikkig. Men kan eigenlijk honderd pups samenzetten. Zolang men daar minder dan tien volwassen honden bij zet, kan men voort. Zeker op het vlak van lawaaihinder – en dat is toch ook uw bevoegdheid, minister – kan dat wel tellen. Er zijn verschillende aspecten aan de problematiek die de heer Sanctorum schetst, maar wij denken dat een deel van de problemen opgelost zou kunnen zijn door die definitie te veranderen.

Tinne Rombouts (CD&V): Of de definitie nu moet worden gewijzigd of niet, is een discussie die we kunnen blijven voeren. Wanneer is een dier volwassen of niet? Na de speentijd? Ook over de vraag wanneer een dier een dier is, kan men discussiëren. Dit is echter ondergeschikt aan het verhaal. Bij een melding kan men maatregelen opleggen, maar sowieso kan elk lokaal bestuur, wanneer er eventueel problemen zouden zijn, naast de melding eventueel bestuurlijke maatregelen opleggen. Dus doen alsof die problematiek vandaag niet kan worden aangepakt wanneer er eventueel buitensporige problemen zouden zijn, lijkt me geen correcte weergave van de realiteit.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Zijn we hier nu over iets aan het praten dat een probleem is? Dat moeten we eerst in kaart brengen. Wanneer men dit inderdaad kan omzeilen door honderd puppy's in een fokkerij bij elkaar te zetten, dan is het misschien geen slecht idee om daarover een bevraging te houden. Zijn daar

klachten over? Zijn er problemen? Wanneer uit die bevraging blijkt dat er geen klachten zijn, dan zijn we met iets bezig dat op het terrein niet moet worden aangepakt. We zullen wel moeten nagaan hoe we dat praktisch zullen organiseren. We kunnen die lijst misschien best opvragen bij Dierenwelzijn en op basis daarvan de gemeenten contacteren. Op die manier zullen we snel weten of er al dan niet problemen zijn en of er op het terrein bijsturingen nodig zijn. Ik hoop dat alle gemeenten zullen antwoorden op die bevraging. Ik zal dat antwoord dan bezorgen aan de secretaris van de commissie.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Onafhankelijke): Ik ben tevreden met het antwoord. Ik kijk uit naar de resultaten van de bevraging. Uiteraard zal men als burgemeester bestuurlijke maatregelen kunnen treffen. Maar de vraag is veeleer of een lokaal bestuur bijvoorbeeld een initiatief kan weigeren wanneer het zuiver meldingsplichtig is. Dat is een discussie apart. Het gaat over een aantal technieken rond de vigerende regelgeving. Het is goed dat we eens in kaart brengen of er daadwerkelijk problemen zijn op het terrein.

Ik ben het eens met de analyse van de heer Vandaele dat die definitie problematisch is. Minister, u verwijst zelf naar het feit dat men technisch gezien eigenlijk veel jonge honden kan houden maar toch niet vergunningsplichtig is. Dat is natuurlijk een heel eigenaardige situatie. We zullen de resultaten van de bevraging afwachten en dan verder zien.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Stefaan Sintobin aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de bezorgdheden van de grootste landbouworganisatie met betrekking tot de schade, veroorzaakt door de groeiende populatie everzwijnen in Vlaanderen – 1015 (2017-2018)

Voorzitter: mevrouw Tinne Rombouts

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

Stefaan Sintobin (Vlaams Belang): De groeiende everzwijnenpopulatie en de schade die daaruit voortvloeit, is een problematiek die hier al meermaals is besproken. Al sinds 2004, mijn eerste legislatuur, worden daarover vragen gesteld, niet alleen door mezelf maar ook door de heer Ceysens, mevrouw Peeters, de heer Dochy en anderen. Ondanks de vele vragen en de maatregelen die de afgelopen jaren zijn genomen, is er niet zo heel veel veranderd aan het probleem, integendeel, het is nog groter geworden. De cijfers spreken voor zich. In 2016 zijn er 870 dieren afgeschoten, in 2017 waren dat er 1404. Dat betekent in een jaar tijd meer dan 500 extra afgeschoten dieren.

Ik weet dat sommigen het niet leuk vinden dat die everzwijnen worden afgeschoten, ik vind dat zelf ook niet leuk, maar het is wel een probleem wanneer sommige mensen dat minimaliseren of zelfs in het belachelijke trekken. Die everzwijnen richten veel schade aan, zowel aan landbouwbedrijven als aan particulieren.

De grootste landbouworganisatie trekt aan de alarmbel en stelt dat er momenteel geen officieel meldpunt is voor schadegevallen bij landbouwers en particulieren. Daardoor is het moeilijk om een zicht te krijgen op de algemene schade. Zij stellen verder dat er geen algemeen systeem voor schadevergoeding is voor schade veroorzaakt door everzwijnen. Schade door everzwijnen komt enkel in aanmerking voor een vergoeding als de dieren afkomstig zijn uit een natuurterrein in

beheer bij de Vlaamse overheid of een erkende terreinbeherende vereniging waarin de soort niet bejaagbaar is en ook niet bestreden mag worden.

De landbouworganisatie zegt dus dat men beperkt is tot de instrumenten van bijzondere jacht en bestrijding. Zowel aan bijzondere bestrijding als aan jacht zijn een aantal voorwaarden verbonden. Het pleidooi is om ofwel een drastische beperking van de populatie te organiseren ofwel over te gaan tot een echt systeem van schadevergoeding.

Minister, wat is uw reactie op de bezorgdheden van deze landbouworganisatie over de schade veroorzaakt door de in Vlaanderen toenemende everzwijnenpopulatie? De meeste gevallen doen zich voor in Limburg maar er zijn ook gevallen gekend in West-Vlaanderen en misschien elders.

Waarom bestaat er vandaag geen officieel meldpunt?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Dit onderwerp is hier al vaker aan bod geweest, onder meer naar aanleiding van vragen van de heer Ceyssens en mevrouw Peeters. Ik heb begrip voor de reactie van de landbouworganisaties over de schade door everzwijnen. De schade is lokaal soms groot. Ik ben wel verbaasd over de stelling dat men voor het beheer van everzwijnen nu beperkt zou zijn tot de instrumenten van de bijzondere jacht en de bestrijding. De twee belangrijkste elementen uit het beheer van everzwijnen komen niet aan bod: de gewone jacht en preventieve maatregelen. Van iedere burger en ondernemer wordt immers verwacht dat hij of zij, net zoals voor andere potentiële schadefactoren, anticipeert op mogelijke en zeker op waarschijnlijke schade.

Het nemen van efficiënte preventieve maatregelen, opgenomen in een code voor goede praktijk, om everzwijnen buiten de gewassen te houden, werkt in vele gevallen goed. Ik ben me echter bewust van de inspanningen en de kosten die dit met zich meebrengt. Daarom heb ik bij de wijziging van de jachtwetgeving in 2014 ook de mogelijkheden om everzwijnen te bejagen, significant vergroot. Zo werd de openingstijd voor gewone jacht uitgebreid tot bijna het volledige jaar. Daarenboven werd de bijzondere jacht mogelijk gemaakt met meer middelen en nachtjacht, eveneens gedurende het hele jaar.

Tot slot werden ook de mogelijkheden voor bestrijding gemaximaliseerd. Op die manier kan men de jager engageren om maximaal in te zetten op vrijwaring van de landbouwproducten.

De populatie tot een lager niveau brengen vraagt een intensieve en volgehouden inspanning van de jager. Voor die terreinen waar jacht en bestrijding niet mogelijk zijn of niet werden toegestaan, is een systeem van schadevergoeding uitgewerkt, naar analogie met het systeem van schadevergoeding voor beschermde soorten. Dit wordt correct toegepast. Ik begrijp echter vanuit mijn administratie dat het aantal claims slechts beperkt kan worden gehonoreerd door het feit dat op steeds meer terreinen jacht of bestrijding wordt uitgevoerd of omdat de schadelijder geen basispreventie heeft uitgevoerd.

Tot slot wil ik nog toevoegen dat te allen tijde de burgerlijke regeling inzake schade blijft gelden. Dat betekent dat men ook via burgerlijke weg een terreineigenaar, terreinbeheerder of jachtrechthouder kan aanspreken op zijn verantwoordelijkheden. Een open en heldere communicatie kan daarbij tot grotere bewustwording leiden.

Een goed schaderegistratiesysteem is bijzonder belangrijk voor een goede aanpak van de schadeproblematiek van everzwijnen. Ik heb daarom op 17

februari 2017 het wettelijke kader voor schaderegistratie helder gemaakt met een besluit tot vaststelling van de indicatoren voor schade door wilde zwijnen.

Wat het meldpunt voor schade betreft, heb ik begrepen dat de landbouworganisaties in het verleden zelf al een meldsysteem op poten gezet hebben. Ik heb echter ook begrepen dat zij moeilijkheden ondervinden om dit door hun leden te laten gebruiken. Daarom werd ondersteuning vanuit de overheid gevraagd. Het Agentschap voor Natuur en Bos heeft vorig jaar tijdens de verschillende overlegmomenten over het beheer van everzwijnen in de faunabeheerzones het engagement op zich genomen om een schademeldpunt vanuit de overheid uit te werken.

Het schaderegistratiesysteem zal binnen het bestaande e-loket van het Agentschap voor Natuur en Bos werken. De module is in volle ontwikkeling en zal in de loop van dit voorjaar worden voorgesteld tijdens de overlegmomenten over het beheer van de everzwijnen. We rekenen erop dat alle stakeholders dit systeem maximaal zullen gebruiken. Hierdoor zullen we een goed zicht krijgen op de geografische spreiding en op de omvang van de schade.

Het komt erop neer dat de enorme mogelijkheden in verband met de jacht worden uitgebreid en dat werk wordt gemaakt van het meldpunt.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

Stefaan Sintobin (Vlaams Belang): Minister, bedankt voor uw antwoord. Ik heb in mijn vraagstelling verwezen naar de maatregelen die in het verleden al zijn genomen. Afgaand op uw antwoord is het natuurlijk een beetje eigenaardig dat de landbouworganisaties eigenlijk pleiten voor iets wat al wordt gedaan. Ik verwijs dan naar het meldpunt en naar de andere bestaande mogelijkheden.

De gewone jacht en de preventieve maatregelen kosten natuurlijk inspanningen. Er is soms een aanzienlijke kostprijs aan verbonden. Zoals u hebt verklaard, heeft alles te maken met een open en heldere communicatie. Blijkbaar schort daar nog een en ander aan. Misschien moet u alle actoren, zowel de landbouworganisaties als de andere actoren, op de hoogte brengen van alle initiatieven die zijn genomen en die momenteel worden ontplooid. Ik heb het persbericht nog even nagelezen. Ik heb de indruk dat sommige mensen nog niet op de hoogte zijn van al uw initiatieven.

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Lydia Peeters (Open Vld): Voorzitter, het is een goede zaak dat het schademeldpunt er zal komen. Tegelijkertijd wil ik nog eens bijzondere aandacht vragen voor al de verkeersongevallen die in het verleden al hebben plaatsgevonden. De arrondissementscommissarissen hebben zich al een paar keer gebogen over de vraag hoe ze het aantal ongevallen met wild in kaart kunnen brengen. Het zou een goed denkspoor zijn het schademeldpunt hierbij te betrekken.

Mijn tweede bedenking betreft de faunabeheerzones. Naar aanleiding van een vraag om uitleg van mezelf hebben we het op 7 november 2017 al gehad over het feit dat een aantal terreinbeheerders niet toelaten everzwijnen op hun terreinen te bejagen. Dat is hun volste recht. Om de populatie in te tomen, is het echt vaak aangewezen ook daar de bejaging optimaal mogelijk te maken.

Minister, u hebt toen geantwoord dat u hierover volop overleg pleegde met de faunabeheerzones en dat u wilde proberen de verenigingen die geen bejaging toelieten, over de streep te trekken. Is hieromtrent al wat meer nieuws bekend?

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Onafhankelijke): Voorzitter, iedereen hier kent me natuurlijk als een tegenstander van de jacht, en ik heb dan ook een lichtjes andere benadering. Ik vind dat het jachtgeweer genoeg mag worden bovengehaald en dat de schade voldoende wordt vergoed, maar ik ben zeker gevoelig voor de verkeerssituatie die daarnet is aangekaart. Dat is effectief een risico. Tegenwoordig bestaan echter heel wat systemen om verkeersslachtoffers aan beide kanten te vermijden. Ik denk dan aan wilddetectiesystemen. Ik heb recent gezien dat die systemen in Vlaanderen maar weinig worden toegepast. Ik denk dat er maar eentje is, op een plek ergens in Limburg. Die aanpak mag, meer dan het bovenhalen van het jachtgeweer, flink worden uitgebreid.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

Wilfried Vandaele (N-VA): Voorzitter, volgens mij is er hoop. Naar verluidt, doet een wolf zich graag te goed aan jonge everzwijntjes. Voor een wolf is dat een heuse lekkernij. Er is dus een oplossing in zicht.

Het probleem van de schade is natuurlijk een werkelijk probleem. Er bestaan een aantal regelingen. Die regelingen zijn nooit perfect, maar zijn toch redelijk. Er is de jagerij. Ik heb op de site van het Agentschap voor Natuur en Bos gelezen dat tal van preventieve maatregelen worden voorgesteld, gaande van elektrische omheiningen tot kanonnen en zelfs opblaasbare poppen. Ik heb me daar altijd iets anders bij voorgesteld, maar blijkbaar zijn die poppen ook effectief om everzwijnen mee te lijf te gaan. Al die zaken zijn nodig om schade te vermijden, maar het kan niet de bedoeling zijn dat we de soort uitroeien, zoals in het verleden op een aantal plaatsen is gebeurd. Ik hoop dat we een goed evenwicht zullen vinden.

De voorzitter: De heer Dochy heeft het woord.

Bart Dochy (CD&V): Minister, ik wil u bedanken voor uw initiatief. Het is belangrijk dat dit meldpunt er kan komen, dat de schade goed in beeld wordt gebracht en dat, waar nodig, vergoedingen worden uitbetaald. Het zal altijd een evenwicht zijn tussen de initiatieven en de inspanningen van diegenen die de vruchten telen, de landbouwers die hun gewassen maximaal proberen te beschermen, en de jacht. Wildbeheer is zeer belangrijk. Ik moet dan ook een pluim geven aan de jagers die zich hiervoor inzetten. Ze werken aan de inventarisatie, aan het natuurbeheer en -behoud en aan het onder controle houden van de populaties. Als dat niet gebeurt, zitten we met een nog veel groter probleem.

Tinne Rombouts (CD&V): Minister, ik wil me even bij deze vraagstelling aansluiten. Het is van belang de everzwijnen effectief en op een goede manier te kunnen beheren en in te tomen om de schade niet uit de hand te laten lopen. Het gaat om preventie, maar ook om jacht.

Wat het meldpunt betreft, zijn stappen gezet om in de faunabeheerzones een consensus over de beheersmaatregelen te vinden. Ook voor dat initiatief wil ik u hartelijk danken. Ik stel echter vast dat daarnet is gesuggereerd dat de uitroeiing geen optie kan zijn. Het is duidelijk dat in de faunabeheerzones duidelijk wordt aangegeven waar eventueel tolerantie is en waar effectief een nultolerantie bestaat en bijgevolg effectief wordt gejaagd. Het is belangrijk dat alle partners zich effectief achter de afspraken kunnen scharen die met betrekking tot de faunabeheerzones zijn gemaakt. U hebt net verklaard dat voor een aantal terreinen op dit ogenblik nog geen toestemming is gegeven. Hoe kunnen we die mensen aanspreken? Ik hoop alleszins dat u dit blijft ondersteunen.

Mevrouw Peeters, ik sluit me aan bij uw vraag. Zeker onze terreinbeheerders moeten die visie blijven delen, onderschrijven en mogelijk maken. Ze moeten de mogelijkheid bieden om de jacht op alle terreinen mogelijk te maken. De

afspraken over de maatregelen in de faunabeheerzones worden in consensus gemaakt. Die afspraken zouden dan niets waard zijn. Ze zouden niet meer zijn dan een doodgeboren kind. Het zou zeer spijtig zijn indien de gedragen visie op het terrein niet kan worden gerealiseerd omdat niet iedereen dezelfde richting uitkijkt.

Minister, ik hoop dat u al uw gewicht in de schaal zult blijven leggen om dit ook mogelijk te kunnen maken.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Wat de daarnet geschetste mogelijkheden betreft, klopt het dat de afspraken over de faunabeheerzones die worden gemaakt tussen de verschillende actoren op het terrein, natuurlijk cruciaal zijn. Die afspraken zijn belangrijk en moeten worden uitgevoerd. We hebben hier een discussie gevoerd. Ik heb toen verklaard dat het zwakke punt is dat sommige terreinbeherende verenigingen op basis van het Natuurdecreet nooit verantwoordelijk kunnen worden gesteld voor de jachtschade die zich voordoet. Dat geeft natuurlijk geen enkele incentive om hiermee door te gaan. Ik heb mijn diensten de opdracht gegeven dit uit te werken. Ik hoop dat snel te kunnen voorleggen.

Het is uiteraard niet de bedoeling naar een volledige uitroeiing te gaan. Volgens mij wil niemand dat. Op bepaalde plaatsen is er natuurlijk wel een serieuze overlast die moet worden aangepakt.

Wat de wilddetectiesystemen betreft, is in Leopoldsburg een proefproject uitgewerkt. Voor het overige wordt op die plaatsen vooral met willdrasters gewerkt. Indien dit positief wordt onthaald, kan dat uiteraard verder worden uitgerold, maar daar is een serieus kostenplaatje aan verbonden. We moeten beseffen dat het niet zo evident is.

Het is een ingewikkelde problematiek. Ik denk dat we alle mogelijkheden die we kunnen uitrollen om op het terrein iets te realiseren, ook hebben uitgerold. Vaak is het probleem dat niet iedereen ervan overtuigd is dat er iets moet gebeuren. Op de plaatsen waar er momenteel enorm veel overlast is, zit daar het grootste knelpunt.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

Stefaan Sintobin (Vlaams Belang): Mijnheer Sanctorum, ik denk niet dat ik hier een pleidooi heb gehouden voor de jacht omwille van de jacht. Ik zou niet weten waarom. Ik heb zeker niet gepleit voor het bovenhalen van het jachtgeweer, laat staan voor het uitroeien van de populatie. Ik stel enkel vast dat ik, samen met anderen, pleit voor een pragmatische oplossing. We moeten nagaan waar er effectief het best kan worden bestreden en waar dat minder nodig is.

Ik ga akkoord dat preventieve maatregelen mogelijk zijn, maar daar is een zekere kostprijs aan verbonden. Indien u er dan toch voorstander van bent de jacht niet toe te laten, moeten we misschien samen voorstellen om de preventiemaatregelen terug te betalen aan de landbouwers en de particulieren die zware schade ondervinden. Het is het een of het ander.

Minister, ik dank u voor de uitrol van het meldpunt. Het is belangrijk alles in kaart te brengen. Meten is weten, zoals altijd.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.